

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

Anni Cisterciensis Junius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

ANNI
CISTERCIENSIS
JUNIUS.

I. Junij. Calende.

*Floruit
circa
annum
1140.*

EATE CONRADE; monasterij de Hegena decus insigne: cui prodigiorum multitudo, quæ manibus tuis DEUS operabatur, Medici cognomen peperit. Nemo enim cæcistibi offerebatur, cui non optatum viæ ducem, sanos oculos, donaveris: nemo claudus, quin à te redivivis auraculis ctus viribus, viam sinè fulcro relegerit: nemo denique à pessimo Inferni hospite oppressus; quem non à tortore crudeli liberum dimiseris. Sed & hæc ipsa beneficia, qui à te vivente inter mortales non acceperant, à jam ad cæciles raptò innumeri impetraverunt. *Languentium consuetudo est, peritissimos quosque medicos conquirere. En! adduco*
tibi

tibi cecam, surdam, & peccatis (id est, totidem demonibus) obsessam animam meam, iuva, & sana miseram.

B. PETRE, sancti Patris Roberti Floruit in Molismo discipule, ac ad eremum anno Cisterciensem comes: qui unà cum reliquis sacri Instituti Fundatoribus in sudore vultus tui, exciso sylvæ senticeto, excelsam Ordinis Cedrum plantasti, quæ deinceps ramos honoris per totum Christianum orbem extendit.

Fac, ut mens mea habeat Cedri naturam: Erigendus in cælum usque: altiùs semper, atque altiùs tendat: nil nisi summa, nisi divina quærat. Pia superbia est, quæ terrena contemnit.

B. ALBERTE: qui in monasterio Bremensi non solùm religiosi, sed eti. am Apostolici fervoris spiritum imbibisti. Is ne sub silentij claustralis umbra delitesceret, in publicum ab Archiepiscopo Bremensi productus est; qui te consecratum in Episcopum Rigensem, ad imbuendos Christianâ doctrinâ Livones misit. Quo in labore triginta annos, non sinè ingenti fructu, complevisti: vocatis in subsidium promovendi operis, qui vel eloquentiâ barbaram gentem mitigarent, vel contumacem armis perdomarent. Hinc institutus sub tuis auspicijs militaris

420 ANNI CISTERCIENS.

Ordo Gladiferorum: cujus industriâ multa infidelium millia Christi ovili adjuncta, & non exiguus Martyrum numerus cœlo adscriptus. *Ora pro me, ut in militia sacra, cui nomen dedi, fortiter & fideliter agam. Id ante omnia precave, ne meiipsum insanus proditor, hostibus per deliberatum in peccata consensum me dedam captivum.*

Militia
fidelis.

S. BERNARDUS, ser. 6. de divers.

Peccatū
delibe-
ratum,
est sui-
met vo-
luntaria
damna-
tio.

Intentionem & propositum mentis ea sollicitudine custodiamus, quâ vitam animarum nostrarum volumus custodire. Quoniam istud omnino est peccatum ad mortem, cùm ex consensu & deliberatione delinquimus, proprio iudicio condemnati. Nec ideo sanè id dixerim, si quis fortè delicti huius sibi conscius est: sed ut expavescat precipitium, & citiùs adjiciat, ut resurgat.

2. Junij. 4. Nonas.

Circa
annum
1300. SS. Martyres CUPRUNICENSES
in Polonia: qui à Tartaris eam
regionem repentino incurfu devastan-
tibus

tibus, unà cum aliorum, ad vos confugientium multitudine, crudeliter enecati estis. Victoriæ vestræ memoria hodierna die Sendomiriæ magno populi concursu celebratur. *Docete me vestram, aliorumque Martyrum memoriam eo modo recolere, quo Divus Augustinus hortatur, dum ait: ab ijs sanctorum gaudia in veritate celebrari, qui ipsorum exempla sequuntur.*

Cultus
sancto-
rum

B. MARTINE de Vargas: qui in monasterio Petrensi, exuto homine seculari, induisti Cisterciensem. Nec te solum sacra illa vestis ex veteri homine in novum mutavit, sed à te illa per totam Hispaniam novum splendorem obtinuit. Cùm enim pleraque monasteria, ob deplorandam Commendatæ administrationis abominationem, interitum spectarent, bonis fortunæ per hirudines illas direptis, & inter paucas vero pastore destitutas oves disciplinâ in pessimos mores degenerante: utriusque miseriam in remedium ad primam sacri Ordinis originem respiciens, illa virtutum arma produxisti, quibus in suis adhuc initijs, ac duorum sæculorum incrementis se Cistercium à ruina servaverat illæsum. Primum Reformatæ militiæ castrum erexisti non procul ab urbe Toletana in Monte Sion. Inde ex-

Obijt
hac die
anno
1446.

Ordinis
ruina,
Comendæ
relegatur.

plicata signa, Apostolicæ Sedis auctoritate fulgentia, totam paulatim Hispaniam cum regnis vicinis in eadem sanctissima fœdera copulavere. Baltheus, seu novæ militiæ tessera, erat è lana candida contextum cingulum: id tamen supra spinas asperum tibi fecere malevolorum obtrectationes, cum in negotio tam arduo pauci, iique infirmi, suffragarentur, innumeri obisterent. At demum generosè superatis omnibus obstaculis, dubium reliquisti: an olim nata, Conditoribus; an per industriam tuam renata, Reformatori plus debeat celeberrima his temporibus Hispanica Congregatio. *Tu nôsti,*

ô spiritu & zelo Divino plenissime Reformatore, quàm multa opus habeam reformatione: cui obluetur propria voluntas, stipata inveteratæ consuetudinis malo, & suggestionibus maligni hostis. His difficultatibus superandis, te adiutorem imploro.

Obijt B. LUDOVICE de Estrada: qui postquam monasterij tui Hortensis regimen summa cum laude administravisses, ad primam cathedram, & Abbatiale munus Complutensis Accademix promotus, doctrinâ, pietate, atq; prudentiâ, effecisti, ut te posteri pro Fundatore agnoscant. Ab oratione regressus in publicum, sæpe visus es, *divinæ*

vinæ radios è vultu emittere. Eximi-
 am tuam in pauperes charitatem, pro-
 digioso annonæ augmento superi re-
 munerabantur. Pari benevolentia affe-
 ctu prosequeris cujuscunque Insti-
 tuti homines: quod præ alijs experta
 est clarissima Societas JESU, tunc pri-
 mum orbi innotescens; quam & ab in-
 jurijs verbo ac scripto strenuè vindicâ-
 sti, & exhibitis alijs favoribus haud
 parum promovisti. Ita de omnibus be-
 ne meritis, ad meritam laborum mer-
 cedem, non sinè sanctitatis famâ, ex
 hac vita migrâsti. Partem piissimi cordis
 mi à te supplex peto: illam scilicet, quam
 Dei & proximi charitas tam abunde im-
 pleverat. Hæc enim scala est, per quam
 (nec alia via patet) ad cælum scandimus.

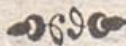
Chari-
 tas in
 paupe-
 res,
 et alios.

Chari-
 tas est
 via in
 cælum.

S. BERNARDUS, ser. 12. in Cant.

O beata, quæcumq; es anima sic af-
 fecta, sic imbuta rore misericordiæ,
 sic affluens pietatis visceribus, sic te
 omnibus omnia faciens, sic facta tibi
 tanquam vas perditum, ut cæteris
 præsto semper occurras atq; succurras,
 sic deniq; mortua tibi, ut
 vivas omnibus.

Chari-
 tas per-
 fecta.

3. Junij.

3. Junij. 3. Nonas.

Vixit circa annum 1195. **B.** LIFARDE: qui claram, ex qua progenitus eras, familiam monasticæ humilitati postponens, in Hemmenrode supplex petijsti, ut sub habitu Conuersorum pascendis porcis deputareris. Quem abjectissimum laborem cum aliquot annis in vera cordis simplicitate promptissimè exercuisses: *Tentatur à spiritu superbiæ.* meritis tuis, pro suo in humanum genus odio, invidens superbiæ spiritus, te vano cogitationum vento ita transversum egit; ut, cum sordidæ functionis vilitatem relicto quondam generis splendori comparares, fugâ libertatem quærere statueris. Ita fluctuante inter spem metumq; animo, cum destinatâ ad scelus nocte ad quiescendum te lætus componeres, assistit lateri tuo viri venerabilis species, signoque, ut sequacâ *visitacione liberatur.* ris, admonet. Cujus vestigijs inhærens, ad cæmeterium pervenisti, ac jussus recenter ibidem sepulta cadavera inspicere. Quorum teterrimum fœtorem exhorrescenti, & metu propè exanimi, Dux ille tuus: *Si, inquit, hoc ferre non vales, quod mox eris ipsemet, qua ratione feres tormenta, quæ superbis reservat in æternis*

aeternis ignibus Divina Justitia? His delictis, teque ad lectulum reducto, disparuit, simulque stolidum fugiendi consilium. Exinde nidor graveolentis haræ, nedum tædio, sed in delicijs erat. Atque ita novis radicibus firmata humilitas, ex periculis tam serijs emergens, ad miracula primùm, & ad cælos denique assurrexit. Radix superbiæ est, miseriæ nostræ, & bonitatis in nos Divinae oblivio. Ut hoc malum evellam, sequar frquenti memoria ducem tuum, ad eundem locum, quem tibi ostendit: ut ex consideratione futurae calamitatis discam, quod multi non credunt, tu tamen doceri, & docere meruisti: dignius esse humano fastigio, porcorum gregem pascere, quam nutrire in animo superbiam.

S. BERNARDUS, ser. 13. in Cant.

Si inventus fueris ad opus impiger, ad fructum referendum fidelis; pro labore tuo mercedem accipies. Si quo minùs, tolletur à te talentum, & nihilominus exigetur lucrum, & vocaberis servus nequam, & piger.

4. Junij.

4. Junij. Pridie Nonas.

Obijt
Circa
annum
1151.

Pallio
uitur
pro na-
vi.

Obedi-
entia.

Floruit
anno
1212.

B. HILARI Converse monasterij de Morerola: qui non ignarus, quàm grata sit DEO humilis & prompta obedientia, ad illius amussim omnes actiones dirigebas. Audieras aliquando inter agri labores signum campanæ, te ad claustrum vocantis: ad quod pro more properanti se objecit fluvius Ezla, tunc fortè profundiore præter solitum alveo undas agens: nec cymba aderat, quæ te in campos egressum antè transportaverat. Cùm tu non multum hæsitans: *Quisquis es, ajs, qui hanc obedientia sancta remoram opponis, nihil agis: obedientia mihi navis erit, remus, ac remex: injectoque in aquas pallio insistens, ac signo Crucis te muniens, momento ulteriorem ripam tenuisti. Mare est mundus, infidum, & quotidianis naufragijs infame. Quod ut securus enavigem, exemplo tuo instruor, ne me alijs velis remisque committam, quàm sacra Obedientia.*

B. MARGARITHA, Henrici Ducis Brabantiaë filia. Commendabat juvenilem ætatem tuam, quidquid felicitatis in liberis parentum vota desiderant

derant. Nam sub formæ venustissima
specie, latebat prudentia, qualem vel
in senibus admiramur. Quæ nobilissi-
mæ tam naturæ, quàm Gratia dotes, *Procos*
cùm per omnes Principum aulas cele- *spernit,*
brarentur, summæ fortis procos spe nu-
ptiarum accenderat. Sed horum omni-
um expectationem una dies præcidit, *& mo-*
quæ nempe in monasterio Vallis Du- *nasteri-*
cis (quod pius parens ex voto condide- *um pe-*
rat) Virginem Cisterciensem solennif- *tit.*
simo ritu professa, cuinam Sponso ce-
stum devoveris, admiranti Brabantia
ostendisti. In Abbatissam successu an-
norum electa, veluti calcatos olim ho-
nores invita admisisti; ita quàm sanctè
præfueris, vetusta monumenta, Officio
Ecclesiastico cultam te fuisse referencia
testantur. *Æquavisti generositatem stem-*
matum magnitudine operum: quorum pre-
tium propè unicum est, Intentio: quæ tu,
cùm toti mundo posses, uni Deo placere vo-
luisti. Hanc in corde meo dirigendam tibi
assume: *& si vitiosa sit, ad scopum suum,*
qui extra Deum nullus sit, reduces.

S. BERNARDUS, ser. 40. in Cant.

Ergo solum inquirere Deum, propter *Quæ sit*
ipsum solum, hoc planè est, utramq; *rectissi-*
geminata Intentionis faciem habere *ma In-*
tentio?
pulcher-

*pulcherrimam: atq; id proprium, at
speciale sponsæ; cui meritò singulari
prærogativa audire conveniat: Pul-
chræ sunt genæ tuæ, sicut tur-
turus. [Cantic. I.]*

5. Junij. Nonis.

Passi
anno
1536.

Victo-
ria de
hoste.

Obijt
anno
1170.

B GUILIELME, Abbas monaste-
rij Fontanensis: qui unà cum Ab-
te Riveriensi Anglicani furoris, simul-
fue cœli victima, in quatuor partes
discerptus es; ut nempe plura ex vul-
nerum augmento erigeres de trium-
phata tyrannide trophæa. *Premor ab
hoste, non ex Anglia, sed ab Angelica di-
gnitate detruso. Vos mihi assistite, ut vin-
cam vestris meritis, quem vos glorioso san-
guine triumphâstis.*

B. BONIFACI: qui triplicem te
venerandi titulum mihi offers. Pri-
mum, quòd inter primos BERNARDI
alumnos ex Claravalle, id est, ex schola
sanctitatis prodieris. Inde quòd ab eo-
dem in Brabantiam missus, Villarij of-
ficio Prioris eâ viiæ puritate, & pru-
dentiâ perfunctus fueris, quæ testaba-
tur, quanta sit BERNARDI in for-
mandis

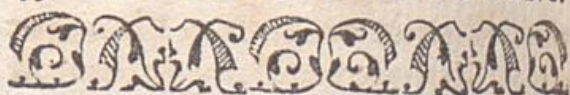
mandis ad virtutem animis vis atque felicitas. Denique quòd miraculis post obitum clarus, & venerationi publicæ expositus, fiduciam mihi præstes, quâ *supplex te accedam, obsecrans, ut me doceas signa mori præmistere, non miraculosa, sed religiosa, quibus horam felicem à Deo obtineam.*

B. SIGERE, monache Hemmenrodensis: ex cujus beata morte intelligi potest transactæ vitæ innocentia, & *Floruit circa* erga Matrem Virginem devotio. Cùm *annum* enim ad extrema devenisses, & ad datum *1210.* agonistui signum quidam Conversus accurreret, in via obviam habuit eandem morientium Patronam, quæ illi mandavit, ut omisso lugubri cantu, tibi jucundum melos hymni, *Te Deum laudamus, circum feretrum accineretur. Optabilis felicitas, sic mori: & Præparatio ad mortem.* nunctam facili labore comparanda, nisi execrabilis illa pestis, Procrastinatio præparationis ad mortem, tot salubria consilia, & *proposita, identidem suffocaret.*

S. BERNARDUS, ser. 75. in Cant.

Tunc aliud tempus ad quærendum Deum, ad operandum, quod bonum est, *Nunc tempus salutis.* reperturus tibi es in sæculis venturis, præter hoc, quod constituit tibi Deus, in quo recordetur tui?

6. Jun.

6. Junij. 8. Idus.

Obijt
anno
1466.

Sono
campanarum
excipitur
intrans
cœnobium.

Novissima
Tuba.

Floruit
anno
1129.

B. GUNDISALVE, Præsul pijsime
monasterij Azebeyri in Gallæcia:
qui vitæ sanctimoniâ tot virtutum tu-
arum præcones meritus es; ut, cum ho-
minum linguæ ad eas celebrandas non
sufficerent, ære campano cælum accla-
maverit. Nam quotiescunque ex agro
ad cœnobium revertebaris; æneæ illæ
linguæ, nulla vi humana compulsæ,
insonabant. His post obitum tuum ta-
centibus, alij successerunt encomiastes,
continua miracula, quæ in hodiernum
usque diem ad sepulchrum tuum spe-
ctantur. *Sonet etiam in meis auribus as-
illud terribile, quod mortales universos
excitabit è somno, cum novissimam tubam
Magna diei præcursor Angelus inflabit.
Discam nunc illam timere, ut sinè timore
tunc audiam.*

B. WALTERE de Monte mirabi-
li: qui in Campania claris genere ma-
joribus ortus, unâ cum paris studij, æ-
tatis, & stemmatis cohorte, in Clara-
valle divertisti; ut Virum illum mira-
culorum (*sic ibat fama per orbem*) BER-
NARDUM coràm intueri liceret. Et
cùm is à vobis discessuris pereret, ut in
gratiam

gratiam sui ludicras Bacchanalium in-
 sanias missas faceretis, ferociter abnu-
 istis. Rogabat deinde, ut saltem pocu-
 um cerevisiæ humanitatis ergo admit-
 teretis. Bibistis quidem omnes, sed
 non sinè metu, ne cœlesti aliquo phil-
 tro vasculum implevisset: præsertim
 postquam audivistis, Poculū salutis vo-
 bis propinari. Nec vanum fuisse me-
 tum ea mox hora aperuit. Quâ ad u-
 num omnes ad Claramvallem reversi;
 non tantum paucorum, quos melliflu-
 us Pater petierat, dierum, sed omni de-
 inceps abjuratâ mundi insaniâ, in ma-
 gna sanctitare ad æternæ gloriæ me-
 tam (felicius, quàm in ludo hastico)
 ecurristis. Reliquit & aliud salutis po-
 culum posteritati Bernardus, melle ple-
 num, melliflua nimirum scripta: sed rari
 sunt, qui suam inde salutem hauriant:
 primoribus tantum labris gustamus, sa-
 porem laudamus: aliter sanè victuri, si
 aliter biberemus.

Poculū
 salutis
 à S. Ber-
 nardo
 accipit:

celeri
 effectu.

Scripta
 Bernar-
 di, sunt
 poculū
 mellis.

B. JOSEPH à S. Germano: qui an-
 te Religionis ingressum, Romæ ob in-
 signem doctrinam cum pietate con-
 junctam, in summa existimatione ver-
 sabaris. Anhelanti ad pretiosum Obe-
 dientiæ meritum, placuit præ alijs sa-
 cris Ordinibus, Congregatio Fulien-
 um: in quam receptus, quòd paucos
 annos

Obijt
 circa
 annum
 1608.

annos supervixeris, severa carnis maceratio in causa fuit. Sed te adeò pro-
peravisse ad mortem, nemo mirabitur, qui quotidianos raptus, per quos bea-
torum in cœlo gaudijs intereras, con-
sideraverit. *Agnoscat etiam anima mea, se
cœlo natam: patriam suam frequenter in
pia meditatione in visere gaudeat: nec se ad
cœnum terrenarum vanitatum stolidè a-
mens condemnet.*

Cœlum
patria
anima.

S. BERNARDUS, ser. 52. in Cant.

Vera de
concu-
piscen-
tius vi-
ctoria.

*Transsilisti carnis oblectamenta, ut
minimè jam obedias concupiscentijs
ejus, nec tenearis illecebris? Profe-
cisti: separasti te; sed nondum elon-
gasti: nisi & irruentia undiq; phan-
tasinata corporearum similitudinum
transvolare mentis puritate preva-
leas.*

7. Junij. 7. Idus.

Obijt
anno
1159.

S. ROBERTE, qui ex cœnobio Fon-
tanensi in Anglia, ad condendum
Neomonasterium assumptus, gemino
amoris funiculo, quorum alter in pu-
ritatem

ritatem animi tendebat, alter in pau-
peres, ita tibi divinam Bonitatem de-
vinxisti; ut ipsum Virginis Filium sub
egeni persona suscipere, illi pedes ablu-
ere, & deosculari merueris. Cùmque
more consueto effunderes cor tuum in
conspetu DEI, multisque lacrymis te
ac filios tuos illius clementiæ com-
mendares, cœlitus ad te vox allapsa:
*Confide, inquit, fili: exaudite sunt preces futuris
tue: & nomina filiorum tuorum; pro qui-
bus rogasti, in cœlis scripta sunt: non nisi
duo ex illis scripti sunt in terra. Verita-
ti fidem astruxerunt duo ex Conver-
sis, qui per illos dies jugo religionis ab-
jecto, miserè perierunt. Alias ad ma-
ris litus fratres misisti, ut ejecta nau-
fragio (de quo præter te nemo habue-
rat notitiam) corpora sepulturæ man-
darent. Indulgebas, uti quorundam
fuerat opinio, paulò liberaliùs, quàm
pro dignitate, cujusdam piæ fœminæ
familiaritati: nec omisit sagax in ejus-
modi occasiones invidia, innocentiam
tuam gravissimâ infamiâ lacerare. Sed
tunc nempe proxima sunt cœlia auxilia,
cùm humanis destituitur innocentia.
In spiritu enim præsens Pacis ille An-
gelus BERNARDUS, securum te fe-
cit: in vitæ tuæ mortalis occasu oritu-
rum solem, qui hoc nubilum sua luce*

*Christū
hospitiū
recipit.*

*Voce cœ-
lesti de
instrui-
tur.*

*In spi-
ritu vi-
det ab-
sētia*

*S. Ber-
nardus
illi ap-
paret.*

T

non so-

non solum dispellat; sed ad posteros quoque nominis tui splendorem transmittat. Præluferunt huic gloriæ tuæ

*Angeli
assistunt
mori-
enti.*

spiritus cœlestes, qui, dum in extremo certamine eras, visi sunt turmam infernalium belluarum à lectulo tuo arceri. Eisdem deinde te in globo igneo, unà cum anima præfatæ fœminæ, ad sidera deducentes sanctus Godricus anachoreta conspexit. Ex innumeris à morte miraculis illud maximè jucundum, quod mutus memoriæ prodidit.

*Mutus
accipit
loque-
lam.*

Is à matris utero omni loquendi facultate destitutus, multo gemitu fletuque sancti martyris Thomæ Cantuariensis opem imploraverat, ad cuius tumulum erat assiduus: cum per visum illi se offert sanctus Præsul, jubetque ad Novum monasterium, ac tuum ibidem sepulchrum sua vota transferre; ducem se illuc fore, redituro ad propria linguam pro duce servituram. Inexpectatum hunc præconem sui à te accepti beneficii tota tunc Anglia audivit, & obstupuit. *Queri non possum,*

*Sanus
linguæ
usus.*

me à Deo non accepisse linguam ad formanda verba idoneam: sed hoc doleo; quòd sanum & utilem illius usum à tot annis necdum didicerim. Quoties præstisset, me fuisse mutum, quàm in tot indecentia verba profusum, de quibus Deus exiget rationem aliquando severissimam! B. U. R.

B. URRACA: cujus Parentes Co-Floruit
 mites monasterium de Cannas excita- anno
 verunt. In quo Cisterciense Institutum 1236.
 professa, ac post mortem Armezenæ
 Abbatissæ, gubernaculo admota, non
 sine præclara sanctitatis opinione de
 hoc sæculo migrasti. Simulachra deo- Res ca-
 rum gentilium sunt caduca omnia: à qui- dux
 bus tamen juvari nos posse, stulta super- indigne
 stitione putamus. Prudentius tecum illa amari.
 contemnam, & utcunque res terrena flu-
 ant, confidenter exclamabo: Dominus mi-
 hi adiutor, non timebo, quid faciat mihi
 homo.

S. BERNARDUS, ser. 83. in Cant.

Quid optabilius charitate? quâ fit, Fiducia
 ut humano magisterio non contenta, in Deū.
 per temet, ô anima, fiducialiter ac-
 cedens ad Verbum, Verbo constanter
 inhereas, Verbum familiariter per-
 cuncteris, consultesque de omni re,
 quantum intellectu capax, tantum au-
 dax desiderio.

8. Junij. 6. Idus.

*Floruit
anno
1153.*

*Ber-
nardū
videt,
christi
ample-
xibus
inhæ-
rentem:*

*Et in
choro,
licet
absen-
tem.*

B MEDARDE, gemina sanctissima familiaritate, cum DEO, & melifluo BERNARDO felicissime; per quam ad intima ejusdem pijsimi Parentis arcana penetrâsti. Cū enim amoroso amplexu à Christo Cruci affixo constringeretur, te solum spectatorem, utique tam amantis quàm amati voluntas admisit. Eundem præterea videbas sub vigiliarum nocturnarum cantu circumeuntem per chorum, & dulcissimâ præsentia suâ psallentes ad alacritatem devotionis pro more animantem. Audiens autem postera die conquerentem, quòd corporea detentus infirmitate, choro interesse non valuerit, fatentem tamen, se spiritu evolâsse, quòd corpori non licuerit: meritò admiratus es mirabilem DEUM in sancto suo, utpote in cujus potestate sit, corporis absentiam spiritu, carnis speciem induere jussu, supplere. Ab eodem denique ad Abbatiam de Moris avocatus es: sed brevì familiaritatem, nunquam ultrà dissociandam, in cælo renovaturus. *O te ex amicitia tam sacra beatum! Et me viceversa infortunatum,*

qui

qui suavissimè ad hujus amoris fœdera u-
 trimque invitatus, inire tamen detestabile
 pactum cum inferno, id est peccato, non e-
 rubui. Verùm sicuti Divina misericordia,
 & bonitas Bernardi inexhausta est: ita
 spero, me tua intercessione in utriusq; gra-
 tiam reducendum.

Fuga
 peccati.

B. JOANNE S: qui post sanctam mo-
 nasterij Fontanensis in Anglia guber-
 nationem, ad Episcopatum Eliensem
 evectus, inter gravissima regni nego-
 tia sic agebas, ut uni tibi vacare vide-
 reris: exteriore habitu, & actionum
 modestiâ simplex, sed in disceptandis
 controversijs sagacissimus. Rimare, & Cor
 scrutare cor meum: si quid in illo insince-
 rum, non simplex & rectum inveneris, sim-
 protinus exturba. Dæmonis, non hominis,
 lingua est, quæ à corde discordat.

Obije

anno

1225.

Cor

plex.

S. BERNARDUS, ser. 82. in Cant.

Quàm incongruè simplicitati dupli-
 citas admiscetur! quàm indignè tali
 fundamento talis structura commit-
 titur! Hujusmodi versutiam sibi ser-
 pens induerat; cum se, ut deciperet,
 consiliarium exhibebat, simu-
 labat amicum.

Dupli-
 citatis
 inven-
 tor dia-
 bolus.

T 3

9. Junij.

9. Junij. 5. Idus.

Floruit
anno
1150.

B.ERMENGARDIS, Comitissa Britanniae: quae vel uno hoc titulo venerationem summam mereris, quod à dulcissimo BERNARDO tantopere merueris diligi. Non enim, nisi di-

* *Epist.* Et assuet amor, ad te scripsisset: * *O si legere posses in corde meo, quod ibi de amore tuo, suo digito Deus scribere dignatus est!* Unde ut tanto dilectionis affectui

116. te non exhiberes ingratam; monasterium de Busajo condidisti. Quin ut te veram BERNARDI filiam ostenderes; assumpto Cisterciensi habitu, non antè vivere desisti, quàm sanctissimam amantis effigiem, strenua virtutum illius imitatione, ad vivum expresseris. *Ita nunquam defuere omnisculo viriles è debiliore sexu animi, qui vi-*

Viriliter age. *ros ignaviae possint arguere. Utinam ego hanc tandem exuerem, & me magni Doctoris Africani verbis alloquerer: Si poterunt isti, & ista, cur non ego? Calumnauseat, qui laborem.*

Promotus año
1131.

B. JOANNES: qui in monasterio Villariensi Monachi nomen non solà veste exhibiturus, solitaria devotione DEO, & animae salutis vacabas. Preces cum

IX. JUNII. 439

eum gemitu & lacrymis deliciae tuae erant, & unica cura. Quae pietas tua ut & alijs prodesset: noviter erecto monasterio Grandimontensi praepositus, vitae sanctissimae exemplo probavisti; & solitudinem esse virtutum publicarum palastram. *Malè aliorum defectus culpat, qui suos ignorat. Hoc malum ut declinem, solitudinem tecum adibo: ut nimirum praeter me solum nihil videam, nihil observem, minus judicem. Sat laboris haec solitudo dabit, quo me utilissime exerceam.*

S. BERNARDUS, ser. 57. in Cano.

Perfectus omnis reputabitur, in cuius anima tria haec congruenter atq; opportunè convenire videbuntur: ut gemere pro se, & exultare in Deo noverit, simul & proximorum utilitatibus potens sit subvenire; placens Deo, cautus sibi, utilis suis.

Perfectionis tria indicia.

10. Junij. 4. Idus.

B. MARIA, walencuriae, seu Polen-gerij monialis: quae sub sancta beata Ascelinæ disciplina piè educata, 1111.

T 4

eidem

440 ANNI CISTERCIENS.

eidem post obitum circumdata cœlesti lumine apparuisti, ac decantato illo Psalmi versiculo: *Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: lætabunda & exultans te ad cœlos recepisti.* Psallo &

Psallē- dum sa- pienter ego diu nocteque Domino virtutum: sed quàm frigide, quàm languide, quàm longè aliter, ac me sancta illa carmina doceant! Tu fac, ut psallam deinceps sapienter: hoc est, ut idem eructet cor meum, quod lingua pronunciat.

Floruit anno 1170. B. P E T R E, monache Clarævallis: cujus sanctum & verè columbinæ simplicitatis animum mellifluus Pares BERNARDUS summè diligebat. Unde mirum videbatur ejusdem oraculum, vaticinantis, te, unà cum alijs, quos simul tunc sacra Ordinis veste induebat, in Abbatiali dignitate moriturum. Reliquis itaq; omnibus prophetici sermonis veritatem complentibus, tu solus ad decrepitam usque ætatem in tua simplicitate, absque administratione ullius officij permanebas. Sed dilatam, non ablatam fuisse (juxta adagium) promissi fidem, eventus docuit; dum in Gronlandiam vocatus, & in Abbatem Novæ-Vallis electus, venerabiles canos tuos hoc tandem diademate, gemmis virtutum ornatissimo

S. Bernardi vaticinium, licet serò impletur.

mo

mo, coronavisti. *Simplicissimum illud
Ens enim Deus, cor simplex, tanquam
rem suae naturae simillimam, amat. Ut ego
ab hoc summo Bono amari merear, ora, ut
cor meum tale sit, quale depingit aureo
suo calamo*

S. BERNARDUS, Tr. de Prae-c. 14.

Ego verò, ut interior oculus verè sim- Charitas, &
plex sit, duo illi esse arbitror neces- Veritas
saria, charitatem in intentione, & in cordis
electione veritatem: ut oculus vide- custo-
licet cordis non solum pius, qui fal- des.
lere nolit, sed & cautus sit, qui falli
non possit.

II. Junij. 3. Idus.

BREYNERI: qui inter primos per Obijt
urbes Belgij iter facientem, & sa- anno
crum rete explicantem S. BERNARDUM secutus es, non ad Claramval-
lem duntaxat, sed ad montem summe
perfectionis. Talis nimirum fueras, ut
& Prioris officio dignum, & occupa-
tus Ecclesiae negotijs, parem te judica-
verit, qui in regenda congregatione,
absentis personam sustineres: meritum

T 5

denique,

denique, quem paucis ante obitum suum annis ad cœlum præmitteret. *Oras, ut, eum sagenam illam magnam aliquando Angelii excusient, ego inter pisces Elestus colligar, non verò cum malis foras abjiciar.*

*Obijt
anno
1170.*

*Mira
in diris
dolori-
bus pa-
tientia.*

*Christi
appari-
tione
robora-
tur.*

B. ALEIDIS, Camerae MARIAE monialis: quæ novum tuo sæculo Jobum exhibuisti. Classicum irruenti in te morborum catervæ præcinuit fædissima lepra; quæ (ut ad doloris conflictus te scires vocari) totum corpus, in loriceæ modum vestivit ulceribus: quibus unâ cum effuso purulento humore inarescentibus, cutis perquam similis erat annosæ quercui, cujus rugosum corticem videbaris induisse pro scuto patientiæ, inter omnia hæc tormenta semper invictæ. Sed hac etiam veste rursus à tabe & vermibus derosa, pedes & crura, cum incredibili doloris augmento, usque ad ossa nudabantur. His accessit, te ab hominum consortio separandi necessitas, ne contagies sese in alios effunderet. At sic à mundo exclusam Christus non rarò invisere, ad suavissimos amplexus invitare, ac de cœlestibus arcanis instruere dignatus est. Audieras aliquando in Vigilijs Divæ Ursulæ festivis moniales alacri voce nocturnis precibus intentas

tentas: & tunc primùm ægritudini tu-
 æ audebas irasci; quòd te à tam pio
 consortio, & apud DEUM merito ar-
 ceret. At iterum Christus, te non ha-
 rum solummodo, sed & sanctarum
 Martyrum in cœlo præmia reportatu-
 ram, promisit. Aggerebantur intercæ
 dolores doloribus: ita ut jam damna-
 torum in tartaro pœnas, jam ignium
 piacularium tormenta te perpeti, fate-
 reris: adhortante Servatore; ut alteram
 suppliciorum partem pro sceleratè vi-
 ventibus, alteram pro animabus in cr-
 gastulo luentibus, Æterno Patri suo
 offerres. Illud maximè stupendum, ac
 cedentes ad te morbidos, præsertim le-
 præ maculosos, solo tuo contactu, so-
 spitatem consecutos esse. Cùm deni-
 que virus, per omnes corpusculi artus
 serpere non desinens, etiam oculorum
 lumen extinxisset; gaudebas, jam nihil
 te, præter cœlum, per interiores men-
 tis radios aspicere: ad quod, integro an-
 no de die & horâ mortis præmonita,
 feliciter evolâsti. Utinam in te, velut in
 vero patientiæ speculo, aliùs perpenderem
 Christianum illud axioma: non dari transi-
 tum ab otio hujus vitæ ad quietem futuræ;
 nec à delicijs terrenis ad cœlestes: sed præ-
 mia servari laboribus, & gaudijs excipi
 cruce! enim verò non adeò cruces metuerẽ.

*Dolores
 suos pro
 alijs of-
 ferre
 docetur*

*Leprâ
 alios
 liberat.*

*Hic la-
 bor, ibi
 quies.*

S. BERNARDUS, ser. 68. in Cant.

Dulcis
post la-
borem
quies.

Opportunè post tristitiam gaudium
subit, post laborem quies, post nau-
fragium portus. Placet cunctis secu-
ritas, sed ei magis, qui timuit: ju-
cunda omnibus lux, sed evadenti de
potestate tenebrarum jucundior.

12. Junij. Pridie Idus.

Circa
annum
1200.

Humi-
litas.

B. OPTO, Converse Hemmenroden-
sis: quem morum integritas, ac aliq-
virtutes, maximè humilitatis studium,
ad sanctitatis famam in hac vita, & in
altera ad promissa humilibus præmia
evexere. Cæcitas est sanè dolenda, quòd
tam splendidè promissa præmia tam levi
labore (quid enim faciliùs, quàm de se, id
est, de cæno & nihilo, sentire humiliter?)
nobis comparare gravemur.

Vixit
circa
annum
1195.

B. GUIDO, monache Clarævallis:
qui ex Germaniæ partibus Parisios, stu-
diorum gratiâ profecturus, suadente
itineris duce, ad Claramvallem diver-
tisti. At ille tum loci sanctitate, tum
gravitate monasticæ disciplinæ, in a-
morem sacri Ordinis repenrè accensus,
etiam

etiam te ad societatem pij consilij invitavit. Cui tu haud leviter indignatus, in sequentis diei aurora ad destinatas Lutetias te properaturum, dixisti: ipse interim videat, ne inconsulti fervoris impetus, longæ pœnitentiæ materia fiat, & vulgi fabula. Verùm aliter sentire ea te nox docuit. Non dum enim soporem plenum palpebræ admiserant, cùm tu inexperto antehac somni impetu raptus, visus tibi es in profundissimum puteum esse delapsus: nec ullam emergendi spem affulsisse; donec Divus Joannes Evangelista, cucullam Cisterciensem indutus, auxiliari manu porrecta, te in libertatem eduxerit: ea tamen conditione, ut sacram religionis vestem, quâ ipsum modò videres ornatum, mox in Claravalle susciperes. Cui divinæ vocati-^{visione} oni cùm velociter ac streuè respondisses; eò perfectionis progressus es, ut præter plura alia cœlestium arcanorum spectacula, ipsum inscrutabile SS. Trinitatis mysterium intueri merueris: tantâ luminis tum claritate, tum subtilitate, ut sæpe fassus fueris, inter omnia DEI elogia, quæ Fides docet, illud jam tibi certissimū, quòd verè sit Ineffabilis. *Eundem ineffabilis misericordie Deum pro me ora, ut sicut mihi per*

SS. Trinitatē videt.

446 ANNI CISTERCIENS.

Omnipotentiam suam ubique est presentissimus, ita in anima mea efficaciter operari dignetur per suam gratiam ea omnia, quibus novit, me illi posse placere.

S. BERNARDUS, ser. 69. in Cant.

DEUS
gratiz
gratia
super-
addere
solet.

Tanta est Verbi dignatio, tanta benevolentia Patris Verbi, ad bene affectam, & bene compositam animam (quod quidem ipsum Patris munus, & Verbi opus est) ut quam sua tali benedictione prevenerint, & preparaverint sibi, sua quoque dignentur presentia.

13. Junij. Idibus.

Floruit
anno
1149.

B. NICOLAE: qui ex Morimundo in Poloniam missus, celebre monasterium Andræoviense condidisti: Filiam suæ Matri tam similem, ut vulgò alter Morimundus audiret. Et licet temporum iniquitas insignia virtutum tuarum opera posteritati subtraxerit; quia tamen fide digna scriptorum monumenta te sanctitatis titulo exornant, non video, cur non te orem, ut doceas me verè mori mundo, ne moriar infelix.

B. GE-

B. GERARDE: quem nescio, an
 potiùs fratrem, an filium appellem.
 Fratrem te illi si non dedisset nascendi
 conditio, Religio fecisset, & amor su-
 pra fraternum intimus. Sed cur non te
 & filium dicam illius, qui te Christo
 genuit, jam penè mundo immortuum
 quem in Claravalle colebas non ut Pa-
 trem duntaxat, sed ut sanctissimum
 qui denique bis conclamatum, è mor-
 tis faucibus prodigio gemino eduxit
 Fuit, cùm ne fratri quidem aliquid de-*Confili-*
 ferres, ad religionem capeffendam te *um vo-*
 vocanti: ille verò digito in latus tuum *cantis*
 impresso, seriò ostendit, quàm acri *Ber-*
 stylo militaris hastæ sis brevi ad con-*nardi*
 sensum persuadendus. Ab hostibus e-*spernit:*
 nim eodem lateris loco graviter ictus,
 & in carcerem coniectus, fratris opem *sed ictu*
 epistolâ, non tam atramento, quàm *sapere*
 lacrymis scriptâ implorâsti: quamvis *discit.*
 autem accurrentis auxilium tunc fue-
 rit irritum, non tamen vaticinium,
 quo tibi proximam libertatem promi-
 sit. Nam persanato celeriter vulnere, *Educi-*
 ruptis prodigiosè vinculis, & janua-*tur ex*
 rum seris, per tot propemodum mira-*carcere*
 cula ad fratrem redijsti, quot olim A-*prodi-*
 postolorum princeps, de manu Hero-*giosè.*
 disereptus ab Angelo. Ita tibi tuisque
 restitutus, post elapsum in Cistercio
 tyrocini-

tyrocinium, BERNARDO ad Clara-
vallis foundationem emissio non tam in
socium laboris, quàm sublevamen da-

Agitæ- tus es. Curas œconomia in te reposu-
conomū erat: quas tanta charitate administra-
in Cla- visti; ut ipse BERNARDUS testatus
ravalle sit: te, cum plus omnibus laborares, mi-
nùs omnibus accipere solitum: ita ut,
cum alijs omnibus necessaria ministra-
res, tu sæpe egeres in pluribus. Ego, in-

* *serm.* quit, * *vocitabar Abbas; sed ille præerat*
26. in in solitudine. Tibi debeo, si profeci, si pro-
Cantic. *fui: cur enim securus intus non essem, cum*
te scirem agentem foris manum dexteram
meam, lumen oculorum meorum, pectus
meum, linguam meam? Cæterum quàm
unicè spiritus BERNARDI ex te, &
ex illo tuus, utriusque ex DEO pende-

In Ita- ret, in itinere Romano eluxit. Nam
lia mo- cum Viterbij subitanea febris te ad ex-
ribun- tremam deduxisset: cum lacrymis & ge-
do sospi- mitu ad orationem prostratus pijs-
tatem mus Pater: *Expecta, clamabat, Domine*
impe- *Deus meus, usque ad reditum: restitutum*
trat *amicis, tolle illum, si vis, & non causabor.*
Ber- *Recepta igitur quammoxtospitate, &*
nardus *expeditis negotijs, reducem, pristina*
febris, quasi pactorum fidem exactu-
ra, denuo adoritur: quâ ingravescen-
te, circa medium noctis, quam inter
mortales ultimam habuisti, inopinatò
cantare

cantare psalmum hilari voce cœpisti:
Laudate Dominum de cœlis. &c. Accitus ^{Cantās}
 BERNARDUS, admirans simul, & ^{mori-}
 exultans, hæc ultima verba, lætitiæ ^{tur.}
 causam exponentia, audivit: *Quanta,*
ajebas, dignatio Dei, Patrem hominum
esse! quanta hominum gloria, Dei filios esse
& heredes! nam si filij, & heredes. Plura
 locuturum, vires destituere: nec aliud
 percipi potuit, quàm hoc extremum su-
 spirium: *Pater, in manus tuas commendo*
spiritum meum. Id multis instar prodi- ^{Cur sic-}
 gij visum est, quòd te amantissimus ^{cis ocu-}
 germanus siccis oculis terræ mandave- ^{lis à S.}
 rit; cùm neminem aliàs filiorum sine ^{germa-}
 lacrymis sepelire soleret. Sed deflere ^{no se-}
 nimirum non poterat, quem jam læta- ^{pultus.}
 ri inter beatos cœli cives, te illi divini-
 tūs felicitatem tuam revelante, sciebat.
Vinctum me esse peccatorum meorum ca-
tenis non ignoras, ô beate! Tu cum dulcissi-
mo germano advola; educ miseram ani-
mam meam, jam quidem de dira serviut-
te peccati, & post superatam feliciter tuo
patrocínio mortis luctam, ad gloria tuæ
consortium.

S. BERNARDUS, ser. 76. in Cant.

Nónne sanctorum vox est: Transi- ^{Beati}
vimus per ignem & aquam, & ^{in cœlo}
eduxisti nos in refrigerium? [^{nobis}
^{ps. gaudet}
^{65.]}

*succur- 65.] Quid?. ipsi transferint, & nos
rere. in medijs ignibus & fluctibus dere-
linquent, nec saltem manum porri-
gere dignabuntur periclitantibus fi-
lijs? Non est ita.*

14. Junij. 18. Cal. Julij.

Passi **G**ENEROSI Martyres, Milites TEM-
anno **PLARIJ**: sic dicti, quòd urbem,
1180. ac Templum Jerosolymitanum vestris
armis contra Gentiles, pro communi
Miites reipublicæ Christianæ bono defenden-
Tem- dum susceperitis. Leges, seu vivendi
plarij, methodum vobis petentibus, ex man-
dato Concilij Trecentis, præscripsit,
Cister- magnus ille sacrorum bellorum Dux
cienses. BERNARDUS. Vestis erat ad nor-
mam Cisterciensium alba, scapulari
nigro distincta: idem Vexillis color:
& in sacramento militari post DEUM
ac Sanctos, Superiores Cistercij primi
nominabantur. Inter alia munimen-
ta castrum validum imposuistis ripæ
Jordanis, Vadum Jacob appellatum,
frenum fluvij, hostibus maximè invi-
sum. Ad quod expugnandum Saladi-
nus, Turcarū tyrannus, vi improvisa
totius

totius regni vires effudit, & quotquot vivos in potestatem redegit, ferrâ medios per latera difsecuit. Licuit barbaræ crudelitati sic in corpora sævire: at fallitur, si sibi de victoria blanditur; dum invictos animos vestros ad æternum inter cœlites triumphum transfudit. *Tanti vos cœlum emistis: mihi sanè in documentum observatu dignissimum: quo discam, illud non desidiâ, sed laboribus esse venale: nempe, violenter rapiendum.*

Coelum suo pretio venale est

B. MENCIA, Fundatrix, & Abbatissa monasterij de Arroyo: quæ nupquam fuisti parcior, quàm in admit- tendis commoditatibus, quibus caro nutritur: nullibi profusior, quàm in fundendis precibus, lacrymis, & flagellorum verberibus innocenti corpusculo tuo infligendis. Noveras nimirum, hæc esse monilia, quibus anima redditur digna sponsi cœlestis amoribus. *Excita animam meam ad simile studium placendi illi soli, qui licet non esset Bonitas de se amabilissima, tot tamen beneficijs ab æterno exhibitis, & in æternum promissis, utique meretur amari.*

Floruit circa annum 1160.

Amor DEI.

S. BERNARDUS, serm. 64. in Cant.

Da mihi animam, quam frequenter Verbum sponsus invisere soleat; cui familiaritas ausum, cui gustus famem,

Anima sponsa Christi.

cui

252 ANNI CISTERCIENS.
cui contemptus omnium, orium dede-
rit: & ego huic incunctanter assigno
vocem pariter, & nomen sponsæ.

15. Junij. 17. Cal. Julij.

Floruit
anno
1214.

B. A G N E S, monialis Rameyæ, fe-
lix familiaritate B. Idæ, cui, inno-
centiam tuam non ignoranti, eras in-
ter pias sancti amoris curas. Et quem-
admodum vera charitas in eo consi-
stet, ut amans felicitatem dilecti desi-
deret; ita pia virgo de te sollicita, apud
Sponsum, per quotidianas revelatio-
nes sibi familiarissimum, de tuæ salu-
tis futura expectatione inquirebat; cui
Servator locum amœnissimum osten-
dit, in quem primo statim post mor-
tem momento sis admittenda. Oracu-
lum hoc suâ itidem præsentia Christus
confirmavit; te gratiæ cœlestis pleni-
tudine ad eò mirabiliter inundans, ut
diu soli spiritui vita remanserit, corpo-
re sinè sensibus immobili. His favori-
bus initiata, in tanta puritate vitæ cur-
sum absolvisti, ut nemo dubitaverit,
te inter prudentes virgines ad nuptias
sponsi receptas, numerandam. *Imitare
etiam nunc sanctam tuam magistram, &
sicut*

Miro
modo
divinâ
gratiâ
inun-
datur.

sicut illa tibi precibus dona cœlestia impetravit: ita tu facias, ne tristissimam sponsi vocem cogar audire: Nescio vos: sed apertam videre & introire merear misericordie januam.

B. ABRAHAM, verè fidelis administrator sanctæ familiae tuæ in monasterio de Pratea: qui ut magni nominis etymon per omnes Patriarche virtutes exprimeres, de nobili familia paternæ domûs egresso, una hereditas erat Paupertas. Isaacum immolavit sacrificium afflictionis spontaneæ, quâ carnem non simplici morte trucidasti. Nec defuit clara filiorum posteritas, ex illibato puritatis flore progenita. His nimirum meritis viam tibi stravisti ad Terram Promissionis. *Impetra mihi à Deo cor fidele, id est, fide vivens, illuminatum, & ardens. Cœcum, imò mortuum est cor meum, nisi hoc vitali spiritu vivat.*

Floruit

circa

annum

1180.

Fides.

S. BERNARDUS, ser. 76. in Cant.

Quid non invenit fides? Attingit inaccessa, deprehendit ignota, comprehendit immensa, apprehendit novissima; ipsam deniq; aternitatem suo illo vastissimo sinu quodammodo circumcludit. Fidenter dixerim: Aternam

Fidei
vis im-
mensa.

nam

454 ANNI CISTERCIENS.

nam, Beatamque Trinitatem, quam non intelligo, credo: & fide teneo, quod non capio mente.

OMNIBUS

16. Junij. 16. Cal. Julij.

Obijt
anno
1246.

Christi
amore
saucia-
tur.

Silenzio
studet.

& à B.
V. lau.
datur.

S LUTGARDIS, virgo Brabantina: cui cum parens amplissimam dotem, cambio in dies affluente augendam, destinavisset, neque connubium tibi displiceret; Christus sui sacratissimi Lateris vulnus tibi ostendens, cor tuum adeo sui amore sauciavit; ut jam duodecim annos nata, nuptijs tuis inhiantes, fugam ad monasterium D. Catharinæ declinaveris; & eorum deinde insidias non sine miraculo, ac vaticinio de mox secuto temeratorum interitu, evaseris. Sacrato virginitatis velo sub legibus Benedictinis donata, ab omni quorumcumque hominum alloquio te abstrahens, verba cum unico Patris æterni Verbo miscebas. Cumque non decissent æmulæ, quæ te singularitatis, brevi evanituræ suggillarent; ipsa Virginum Regina, non solum perseverantiæ te admonuit; sed etiam de quotidiano gratiæ divinæ augmento securam reddidit. Quin ineptarum sinistram

nistram de te opinionem prodigijs, in
 earum conspectu patratis, emendavit
 cùm te in festo Pentecostes modulan-
 tē hymnum, *Veni creator Spiritus*, ultra
 duos cubitos à terra elevatam; & aliàs
 tempore Vigiliarum, immensi lumi-
 nis jubare rutilantem viderunt. Ver-
 num ætatis tuæ tempus hi radij illu-
 strabant. Postquam verò Sol Justitiæ
 te æstiva sui amoris flamma incendit;
 planè, sinè fabularum commento, So-
 lem esse in Virgine, manifestum erat.
 Unde, cùm divinitatem quandam spi-
 rarent omnia, quæ à te fiebant, solo
 manuum tactu, aut salivâ (quam mo-
 niales, te non observante, ex humo
 studiosè colligebant) omni morborum
 generi medebaris. Sed quàm utile alijs
 tam grave tibi fuit hoc morbos sanan-
 di donum: quòd accurrens ad petenda
 beneficia multitudo, te à gustu inter-
 næ dulcedinis importunè avocaret. Id
 ergo in alium favorem converti à dile-
 cto flagitasti: qui in vota tua pronus,
 mysticos psalmorum sensus tibi ape-
 ruit: ita ut non solùm intellectu cape-
 res, quod verba sonant, sed etiam vati-
 ciniorum arcana, quæ ore Regij vatis
 Spiritus Divinus olim effuderat. Ani-
 madvertebas non fatigari, sed ad ma-
 jora semper munera provocari libera-
 lissimam

*Subli-
 mis in
 aère
 pendet:*

*Mira-
 cula
 patrat.*

*Psal-
 morum
 intelli-
 gentiã
 dona-
 tur.*

lissimam Sponsi manum: qui cùm jam
ultrò promitteret, te, quidquid roga-
veris, accepturam; nec enim esse, quod
ipse tibi aut nollet, aut non posset lar-
giri: Cor ejus Divinum, ausu simplicif-
simo petijsti. Illo autem tuum sibi vi-

*Cor suū
cum Fe-
su per-
mutat.*

cissim vendicante; lis felicissimâ utrius-
que cordis permutatione dirempta est.
Ex quo tempore nulla unquam cogi-
tatio, quæ non cœlo digna esset, ne à
longè quidem animum tuum pulsavit.

*Ex La-
tere Fe-
su san-
guinem
bibit,*

Verùm quomodo cor illud Divinum
in te viveret, sanguine (ut cordis est in-
doles) non nisi suo nutriendum? Hic
iterum rarâ felicitate experta es, non
defuisse cordi suo, qui non defuit tibi.

*Ex La-
tere Fe-
su san-
guinem
bibit,*

Nam cùm aliquando ad decantandas
noctu divinas laudes properares, in of-
ficio Ecclesiæ te excepit in sua Cruce su-
spensus Servator: qui dextro brachio
te suaviter amplexus, os tuum Vulne-
ri pectorali admotum, verè torrente
voluptatis, pretiosissimi cruoris sui, in-

*prodēte
corpore
mira-
culum.*

ebriavit. Nec ignota esse poterat, licet
solertissimè celares, nobilis hæc inun-
datio sacri amoris: spiritus enim, ex
ore tuo emissus, balsami odorem, &
humoritidem inde profluens, mellis
plusquam humanum saporem spira-
bat. Quamvis autem omnium scienti-
arum thesauri in corde tuo, utpote jam
sortem

sortem mortalium supergresso, essent
 reconditi: eosdem tamen ad sublimius
 lumen elevatura DE I Sapientia, ad te
 misit dilectum suum Joannem: quem
 in forma rutilantis aquilæ vidisti ad
 te pervolantem, tanto splendore pen-
 narum illustrem; ut radios in omnem
 latè terrarum orbem diffundere vide-
 retur. Is ore suo ad tuum admoto, ve-
 rè *eloquium ignitum vehementer* pectori
 tuo instillavit. Deinceps enim homi-
 nes eruditione clarissimi sublimitatem
 sermonis tui obstupescentes, nulli hu-
 mano intellectui pervia Divinitatis ar-
 cana ex te cognoscebant. Sæviente Al-
 bigensium hæresi, ad placandam Nu-
 minis iram, suadente Misericordiarum
 Matre, septenne jejunium in pane &
 zytho suscepisti: non admittente ven-
 triculo quidquam alterius cibi, licèt ju-
 bente obedientia sumere tentares. Ac-
 cidit per abstinentiæ illius pœnalis di-
 es prodigium, cui simile nulli, quan-
 tum mihi constat, annales prodidere.
 Optimus erat subinde corporis tui ha-
 bitus, non secus, ac si lautissima men-
 sa fuisset apposita. Quæ res eo tantum
 die in te fuit observata, quo è sorori-
 bus aliqua ob infirmitatem melius in
 cibo potuq; est habita. Sic dum te at-
 terebant mundi scelera, alebant alio-

*Celestis
 theolo-
 gia illi
 infun-
 ditur.*

*Septem
 annorū
 jejunium
 suscipit*

*refecta
 interim
 admi-
 rabili
 prodi-
 gio.*

rum beneficia, & esurie exhausta membra saginabat charitas extra naturalem (ut loquuntur philosophi) suæ activitatis sphaeram. Irretitus erat celebrer.

Alijs à rimus ea tempestate Jacobus de Vitri-
Deo do- aco (cui donum dicendi pro suggestu
na, licet impetraveras) periculosis, nondum ta-
ignaris men vitiosis amoribus: quos ut ex ejus
exorat. etiam nolentis corde DEUS expelle-
ret, precibus importunis obtinuit:
prout ipse postmodum hunc extraor-
dinariæ benevolentiae favorem, grati
animi ergo, posteritati admirandum,

Orantis scripto testatus est. In oratione priva-
digiti ta adeò Divini amoris igne exæstuarè
stillant solebas; ut digiti copiosas olei guttas
oleum stillarent, salutare illis, qui in morbo-
medici, rum medelam eas adhibebant. Moris
nale. antiqui fuerat, ut post certum anno-
rum à tyrocinio numerum moniales
publico ritu ab Episcopo consecraren-
tur. Quam cæremoniam cum tibi unà

Aurea cum alijs facer Antistes impenderet,
corona visus est imponere tibi corollam auro
illi di- fulgidam, dum reliquorum capita ser-
vinis to, ex cingulis lineis contexto ornaret.
imponi- Cantantis in choro tam amabilis vox
tur. erat; ut omnium corda ad miram de-
votionem incenderet: modulatore ni-
mirum utebaris Agno cœlesti; qui non
rarò conspectus est sub psalmodia in
humeris

humeris tuis quiescere. Anno ætatis
 vigesimo quarto in Abbatissam electa,
 tam graviter sub onere illo genuisti; *Transit*
 ut post paucos menses, probante con- *ad Ci-*
 siliam ac dirigente Servatore, clande- *steri-*
 stinè (ne scilicet filiarum lacrymæ cor *onsar:*
 abiturientis expugnarent) ad Aquiti-
 ense Cisterciensis Ordinis monasteri-
 um recesseris: dolore quidem incredi-
 bili illarum, quas deseruisti, sed nullo
 damno: precibus enim tuis (quibus a-
 pud D. E. U. M. omnia poteras) eisdem
 ita providisti; ut & Matrem tibi succe-
 dere dignam, & admirabile bonorum
 omnium augmentum nactæ fuerint. *gratiss*
 Gratulabatur interea, ac summo opere *lante*
 laudabat Regina cœlitum, quòd Insti- *Deipa-*
 tutum Cisterciense, singulariter sibi di- *ra.*
 lectum, fueris amplexa. In eodem te
 proposito confirmabant, quotidiana
 Angelorum præsentia, & infinita alia
 prodigia: quæ omnia recensere, nimis
 foret prolixitatis. Sic felicem animum
 unicus timor angebat; ne scilicet ad re- *Præpa-*
 gendi curas te obedientia denuò com- *ni times*
 pelleret: id quippe plura Galliæ mona-
 steria expetebant: hanc tamen tristiti- *Et obi-*
 am sustulit cœlitus impetrata linguæ *cem pa-*
 gallicæ imperitia; intra annos quadra- *nit.*
 ginta vix totidem verba capiens. Fatis
 ea tempestate raptus Innocentius III.

tristi habitu se tibi spectandum dedit.
Juvat animas in Purgatorio. At paucis inde diebus elapsis lætior redijt: postquam nempe orationum tuarum ariete, vectes ergastuli piacularis ferreos confregisti. Eâdem machinâ plurimis clausos cœlorum fores referavisti. Quin & ipse serpens antiquus, cùm tua illum innocentia longè à te abarceret, victorias tuas sensit in alijs. *Demoni imperat.* Illudebat tenebrarum ille princeps, lucis angelum mentitus, cuidam moniali: quo per spiritum cognito, nequissimum hospitem non tantùm in exilium relegâsti, sed eo etiam pro cursore usa, B. Simonem Conversum ex Alna pro eâdem afflictâ preces fundentem, accersisti: cum quo junctis devotionis viribus effecisti, ut illa virgo, ab uno extremo ad alterum (*Nec enim ad sapientia caduca placita adstringuntur Instuentia cœlestes*) felici transitu, deinceps Angeli divino lumine clari consortio gavisa fuerit. *Anhelat ad martyrium.* Imparia erant excelso animo tuo hæc, quantumcunque sublimia virtutis supernæ dona; quamdiu non dabatur occasio, quâ dilecto tuo Sponso Sanguinum, parem amoris vicem rependeres. Itaque crescebat in dies desiderium sustinendi Martyrij: nec desijt augeri; donec ruptâ intelligentiorum majori venâ, effuso undequaq; cruore

cruore vestimenta à vertice ad calcem
 usque immaduerint. Ex quo dolore *S. Ag-*
 languentem consolatus est, suis quoq; *netis*
 stigmatis rubescens, Amator tuus, pol *marty-*
 licitus; te ex his rosis texuisse tibi coro- *rium*
 nam, quali nunc in cœlo *S. Agnes tri-*
 umpharet. Nec stetit ille sanguinis tor- *sustinet*
 rens; toties corpus rubeo colore tinge- *Passio-*
 re solitus, quoties Dominica Passio ti- *nem*
 bi meditationis erat materia: capillis *Christi*
 quoque eundem colorem referentibus. *medita-*
 De quibus cùm cincinnus clam te, per *ta, san-*
 vim contemplationis absorptâ, fuisset *guine*
 abscissus, tam diu rubicundus apparu- *perfun-*
 it, donec statuta horarum partitio te *ditur.*
 ad alias functiones avocaverit: rede-
 untibus illico in nativum colorem cri-
 nibus. Porrò pro communi orbis salu-
 te injunctum cœlitùs septennalis jeju- *Ab An-*
 nij supplicium, eâ, quâ priùs, mentis *gelis ad*
 alacritate suscepisti: quo vires tuas ni- *S. Com-*
 miùm attenuante, ad Epulum Divi- *muni-*
 num à duobus cœlestibus ephebis, co- *nè du-*
 mitante Virginea Matre, deduci con- *citur.*
 specta es. Fuerit sanè corpus infirmum
 ac languidum; sed incolume experie-
 bantur, qui ex tota Brabantia quotidie
 Aquiriam petebant, & à quacunque,
 seu animi seu corporis ægritudine, tuo
 auxilio liberabantur. Quæ tamen tam
 mirabili modo peragebas; ut ne mo-

462 ANNI CISTERCIENS.

Oculis
orbatur.

mento unico mens ab unione Divina
abstraheretur. Imò cum perennes pro-
mundi sceleribus lacrymæ usum oculo-
rum aliquot ante obitum annis cor-
rupissent, nihil hebetato interiore vi-
su, ad cœlorum altissima, & intimos
aliorum cordium recessus penetrabas.

Tria à
Christo
ei ante
mortem
injun-
guntur

Sub idem tempus tria tibi præstanda
Christus demandavit: Ut nempe toti-
us orbis nomine Æterno Patri, pro ef-
fusis in suas Creaturas beneficijs grati-
as referres: Inde, ut peccantibus veni-
am à Divina misericordia exorares: ac

denique, cum felix ad patriam transi-
tus vicinus sit, ut seposito mœrore,
cor tuum cœlestibus gaudijs immer-
gens, futuræ te gloriæ præparares. Qui-
bus fidelissimè expletus, inter lætissi-
mos Angelorum cantus ad thalamum
amantissimi Sponsi conscendisti. San-
ctitatis tuæ verè mirabilis memoria
hodie dum conservant innumera pro-
digia, quæ in supplices è glorioso tu-
mulo diffundis. Nunquam despondet sa-
luti recuperanda spes ager, quamdiu à

Mira-
culis
hodie
clara.

Spes sa-
lutis.

medicis non denegantur remedia. Hac ego
fiducia tibi gemitus meos exhibeo. Nihil
tibi in æternis degenti denegavit Deus; mi-
nus denegabit jam in cœlis gloriose: præ-
sertim si more consueto pro peccatoribus o-
rans petieris. animæ meæ misere saluem.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 83. in Cant.

Docuimus, omnem animam, licet o-
neratam vitijs, peccatis irretitam,
deputatam cum his, qui inferno sunt:
banc in sese posse advertere; non mo-
do unde respirare in spem veniæ, in
spem misericordie queat; sed etiam
unde aspirare audeat ad nuptias Ver-
bi, cum Deo inire fœdus societatis
non trepidet.

Poeni-
tentis
fiducia
erga
DEUM

17. Junij. 15. Cal. Julij.

B. FERDINANDE, Princeps Lusitaniæ, & sacrae militiæ Avisiensis, anno
sub Instituto Cisterciensi, Magister generalis: qui à Mahumetanis per insidias
in Africa captus; post multas contumelias & ærumnas animo, qui regium
Christianumque Heroem decebat, superatas, in squalido carcere vitæ simul
& longo martyrio finem imposuisti.
Corpus in capsâ lignea è mœnibus suspensum, cœlestis per noctem splendor,
aliâque prodigia illustrârunt. Etiam meum vitæ cursum aliquando capsâ
lignea claudet: in quam si me piâ novissimorum

464 ANNI CISTERCIENS.

morum consideratione abjicerem, quàm salubria de instituenda vita ratione consilia illinc afferrem!

Floruit B. THERESIA: quæ soluto con-
anno nubio, quod cum consobriño contra-
 1229. here coacta fueras, geminam dotem,
 à natura & fortuna acceptam, ad mo-
 nasterium Lorvaniense transtulisti.
 Hic suscepto Cisterciensi habitu, expe-
 rimento diuturno didicisti, quanto fe-
 licius nupseris castissimo Sponso San-
 guinum, quàm consanguineo. Mutu-
 os enim utrimque amorès ostendebat
Prodi tum sanctimonia vitæ, tum potestas
giorum admirabilis patrandi prodigia: namq;
modus solo amplius claudio reddebas mem-
mira- brorum sospitatem: plures jamjam spi-
bilis: ritum efflaturus, eodem remedio ex
 mortis faucibus eduxisti. Cùm deniq;
 non ignota obitùs hora adesset, ad Ec-
 clesiam te duci rogans, demissis in ter-
uti & ram genibuste DE O, sub Panis forma
mortis. præsentis, dein circumstanti sororum
 cohorti commendasti. Omnium ora
 lacrymis obruebantur: cùm tu latissi-
 ma voce canticum Marianum modu-
 lari incipiens, non antè tacuisti, quàm
 post illum versiculum: *Suscepit Israël*
puerum suum: ubi caput manibus exci-
 piens, exspirasti. In eo autem corpo-
 ris situ diu immobilem, odoris planè
 peregrini

peregrini fragrantia, & lux cœlestis, utraque per totam domum diffusa cingebant: quibus cum recondito in terram corpusculo disparentibus, lucem aliam supplices ad sepulchrum per innumera beneficia invenerunt. *Vulgaris loquendi modus est, eum, qui vitam exiit, à morte prostratum. Sed succubuit in hoc duello prado immanis, dum te reliquit erectam. Tu me ab animæ casu conserva immobilem. Cadat corpus, quacunque hora Deoplacuerit: modò letali hostis ictu anima non prosternatur.*

Mors felix.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Impulsus, eversus sum, ut caderem. [psal. 117.] Impulsor diabolus est, impulsor mundus, impulsor homo. Quis iste homo sit, queris? Quisq; sui. Noli mirari. Usque adeo homo impulsor sibi est, & suimet precipitator; ut non sit, quod ab altero impulsore formides, si ipse à te proprias contineas manus.

Cadendi causa quifque sibi est.

18. Junij. 14. Cal. Julij.

BELISABETH, monasterij Schœnaugiensis Abbatissa: quæ anno

Floruit anno 1275.

V 5

ætatis

466 ANNI CISTERCIENS.

*Rigor
nitens.**Calorū
arcana
inspicit.**Multa
scribit
admi-
randa.*

ætatis duodecimo mundum valere ius-
sisti. Per totidem deinde annos, si quæ
vanitatis in te supererant reliquæ, per
exquisitos cruciatus ad eò expulisti, ut
gloriarī meritò potueris, te mundo, ti-
bique illum esse crucifixum. Itaque
animus vinculis terrenis libertoto im-
petu ferebatur ad sidera, quæ quasi de-
siderijs tuis famulantia, lucem tibi præ-
ferebant, quæ, quoties volebas, oculos
ad Seraphinos usque evibrabas. Sed ne
oculi tam sublimis aspectu luminis læ-
derentur, ipsa cœlitum Regina, vel a-
lij sanctorum chori, ad te quotidie,
præsertim in diebus festivis, descende-
bant. Ex quorum colloquio admira-
bilem illam scientiam hausisti, quam
scriptis à te de rebus divinis libri expo-
nuat. Nec lingua duntaxat, sermonis
latini, sine docente perita, prodigio-
sum erat instrumentum, sed etiam o-
culi plusquam humana acie vigeabant,
dum sacrosancti Panis Species, sub ve-
ro carnis colore & forma conspiciebas,
Quo suavissimo cibo tandem in Viati-
cum sumpto, eò perrexisti, quò te in-
gentia merita præcessere. *Hanc unam
ex libris tuis doctrinam inscribe cordi meo:
ut quoties ad sacram synaxim accedo, non
aliter me parare studeam, quam si primo
post sumptionem momento sim moriturus.*

Hec

Hoc exercitio diripiam morti è manu, suum amaritudinis telum, quod unum est, antecedens formido.

B. CADUCANE: *cujus eruditio- Obijt nem, non minùs claritate stemmatis, anno quàm pietate illustrem, suspiciens In- 1225. sula Britannica, ad Episcopatum Benchorensem exivit. Quam dignitatem ita sustinebas; ut & oves concreditæ mansuetum, & lupi non inermem suo baculo pastorem experirentur. Post labores tandem gravissimos etiam tibi met vigilaturus; relictâ Pontificali tirârâ, monachum in Dorensi cœnobio induisti: ubi resumptis utilitatis publicæ curis, stylo commendâsti, quæ pro suggestu olim declamaveras. Te autem in dimisso honoris fastigio etiam subesse didicisse, ostendit humillima conversatio, quâ ultimæ sortis fratribus inferior haberi desiderabas. In qua pietate consensescens, mortem famâ sanctitatis celebrem appetijsti. Ubique mihi verbis & exemplis commendatur humilitas: iubeor esse sicut parvuli, alias regnum cælorum non iniraturus. Ne talia deinceps absque fructu audiam, impetra mihi supernè gratiam, quali te Deus donaverat, & sine qua me nôsti virtutem hanc nobilissimam consequi non posse.*

Due Episcopi virtutes.

abdicas Insulâ,

Libros scribit.

Humilitas.

Humi-
litas
enco-
mium.

*Magna, fratres, magna & subli-
mis virtus humilitas; quæ promere-
tur, quod non docetur: digna adipi-
sci, quod non solet addisci: digna à
Verbo, & de Verbo concipere, quod
suis ipsa verbis explicare non potest.*

19. Junij. 13. Cal. Julij.

Promo-
tus año
1149.

B. JOANNES: quem cum sanctus
B. BERNARDUS inter filios suos
laudatissimum invenisset, ad conden-
dam Laudem, seu monasterium Lau-
dense in Belgium misit: nempe ut tibi
majorem offerret segetem comparan-
dæ laudis. Quam copiosè collegisti re-
gimine sapientiâ & virtutibus pleno;
præcipuè fervidâ diligentia, cantandi
graviter & decorè laudes divinas: quas
æternum cum beatorum choris modu-
laturus, feliciter ex hac vita transivisti
ad immortalem. *Doce me toto, ut ajunt,
pectore ad laudem incumbere: non quam
ab adulantium vanitate stulti venantur,
sed, quam tu tantopere amasti, divinam,
& cui nihil præponendum, S. Regula jubet.*

Laus
divina

B. HER-

B.HERTWICE, monasterij Hem-*Obijt*
 menrodensis Prior: qui cum munus il-*anno*
 lud in magna, sed hominibus ignota, *1221.*
 sanctimonia sustinisses, in ipsa tan-
 dem ultima vitæ hora aperuisti, quàm
 te amaverint superi. Fataki enim mor-
 bo cum mox moriturus esse videreris,
 subito receptis viribus, orantes circa
 lectulum fratres ad suas quemq; fun-
 ctiones discedere iussisti, altera die eâ-
 dem horâ redituros; tunc enim à Do-
 mino te ex hac miseræ valle educen-*Angeli*
 dum. Rediere quidem illi statutâ ho-*accinūt*
 râ, sed non soli: suavissimus enim An-*mori-*
 gelorum cantus fratrum psallentium *bundo.*
 vocibus auditus est misceri. *Moriendi*
modum desinit vitæ methodus. Grande, si *Mors*
agnosceremus, beneficium Dei, tam grave *est echo*
negotium arbitrio nostro relinquentis. Tu *vitæ.*
me bene mori optantem, doce bene vivere.

S. BERNARDUS, ser. 65. in Cant.

Qualem te paraveris Deo, talis oportet
 appareat tibi Dominus. Cum sancto
 sanctus erit, & cum innocente in-
 nocens erit. Quidni & cum amante
 amans, & cum vacante vacans,
 & cum intento intentus, &
 cum sollicito sollicitus?

V 7

20. Junij.

20. Junij. 12. Cal. Julij.

Circa
annum
1170. **B.** MACHARI, Bonæ Vallis Conver-
se: qui inter alia religiosæ vitæ do-
cumenta didicisti, Obedientiæ perfe-
ctionem in eo sitam, ut cæcis propriæ
voluntatis oculis, actiones ad illius
præscriptum dirigantur. Animo itaq;
in hac pia cæcitate firmato, cum ali-
quando ex agro ad monasterium pro-
perares, fluvium latitudinis, & alti-
tudinis spaciôsæ non aliter superavisti,
quàm si per medios solidosq; campos
gradereris: stupentibus, qui in vicinia
spectabant, messoribus. *Sic nullum non
genus incitamenti ad amandam obedi-
entiam suppetit. Tu ora, ut juvante Divina
gratia, rapidum voluntatis propriæ tor-
rentem, omni pietati infestum, forti obedi-
entia pede superem.*

Circa
annum
1250. **B.** BENIGNA, Uratislaviensis mo-
nasterij in Polonia sanctimonialis; quæ
à Tartaris illam regionem igni ferroq;
devastantibus capta, &, cum à Fide
dimoveri non posses, post horrendos
cruciatu occisa, sacrum virginitatis ve-
lum purpurâ gloriosi sanguinis tinx-
isti. *Fus ad cælum sinè meritis sperare, non
spes est, sed præsumptio. Quid ergo me fiet,
demeritis*

demeritis tam gravibus oppresso, & meritorum nullorum conscio? Unum nempe superest remedium, ut tu Deum exores ad suæ Passionis merita mihi misericorditer donanda. In hoc spem meam repono.

S. BERNARDUS, ser. 61. in Cant.

Ego fidenter, quod ex me mihi deest, Merita
 usurpo mihi ex visceribus Domini; nostra
 quoniam misericordiâ affluunt, nec ex vi-
 defunt foramina, per quæ effluant. scrib^o
 Meritum proinde meum, miseratio Christi.
 Domini. Non planè sum meriti inops,
 quamdiu ille miserationû non fuerit.

21. Junij. II. Cal. Julij.

B. EUSTACHI: qui in Baudeloënsi ^{Floruit}
 sylvâ, dum prima monasterij fun- ^{anno}
 damenta ponerentur, tum paupertatis ^{1197.}
 & laborum diuturnâ tolerantia, cum
 vitæ puritate meruisti inter sanctos lo-
 ci illius Fundatores, cum æterna laude
 numerari. Quàm nobile ædificium possem
 ego in corde meo Divinæ majestati constru- ^{Vitia e-}
 ere, si prius horridum vitiorum spinetum ^{radicâ-}
 excinderem. Tu me in hoc non levi, ut ex- ^{da.}
 perior, labore sudantem adjuva.

B. CON-

Obijt
anno
1191.

B. CONSTANTINE: quem mirabilium BERNARDI operum appendicem non immeritò dixerim. Etenim cùm per Campaniæ Comitum sententiam publicè ad scelerum tuorum supplicium ducereris, jamjam fu-

S. Bernardus infamis ligni longa appendix: inopinatus (an fortè vaticino suo spiritu eum à adductus?) BERNARDUS occurrit *laqueo* pompæ ferali; funemque, qui è collo *liberat.* tuo pendebat, arripiens, renitente primùm, mox consentiente Judice, te ad Claramvallem deduxit, graviores, si mora temporis, leviores, si modus, & meritum spectetur, cruce suffigendum.

Pœnitentia
rigida.

In eâ enim ultra triginta annos constantissimè perseverans, opere ostendisti, felicior, versa jam vice, te illam ferre, quàm te ipsa portasset. Vivendi igitur ista lex erat, ut præter panem & aquam nihil gustares: diem labores & preces implerent: nox ternis, quaternisve flagellationibus, quasi totidem vigilum militarium stationibus, distingueretur: oculi denique semper in terram defixi, perpetuos lacrymarum imbres effunderent. Ut dubium omnino non fuerit, te ex cruce ad gloriam, de fletu ad gaudium, beato vitæ & miseriarum fine transiisse. *Quis de infinita Dei misericordia desperet, cùm te ex scelestissimo*

ratissimo, & jam damnato latrone, videt
mutatum esse in monachum, sanctitatis i-
tulo dignum? Sed & quis non imietur pœ-
nitentem, qui se noverit pariter nocentem?
Jam calo intulit pedem, cui pœnitentia
deserit esse amara.

Pœni-
tentia.

S. BERNARDUS, ser. 61. in Cant.

Quid enim, si multorum sum mihi ^{Spes in}
consciis delictorum? Nempe ubi ab- ^{miseri-}
undavit delictum, superabundabit & ^{cordia}
gratia. Et si misericordiae Domini ^{DEI.}
ab aeterno usq; in aeternum: ego quoq;
misericordias Domini in aeternum
cantabo.

22. Junij. 10. Cal. Julij.

BARNOLDE, Villariensis Conver- ^{Floruit}
se; qui tanta severitate in gulæ vi- ^{anno}
tium animadvertisti, ut ex abstinentiâ ^{1222.}
denique nata fuerit totalis inedia; sto-
macho nullos omnino cibos pacificè
recipiente. Quam ob causam cum in
manifesto vitæ periculo, auxilia hu-
mana nihil proficerent, pio errori re-
medium cœlites submiserunt: dum se-
cundum quietem visa tibi est S. Maria
Magdalena

*Absti-
nencia
rigida.*

Magdalena leni pectoris attactu molestiam omnem abstergere. Ita viribus repente auctus ad nova praelia appetitum vocasti, escas quidem admittens, sed utque adeo modicas vilisque, ut à prodigio continuo nihil abfuerit, sic vitam sustentare. Integram nempe famem allaturus eras ad mensam coelestem, ad quam te tandem beata mors invitavit. *Sospitatem animæ & corporis invenit, qui gulæ gulam fregit. Tu tange pectus meum, & move ad veræ sobrietatis, si non abstinentiæ rigidioris amorem.*

*Passus.
anno
2222.*

B. SERLO, Meylrosæ in Anglia a sceta, doctrina & pietate insignis: quarum virtutum intuitu te B. Adamus, Cathenensis Episcopus, in coadjutorem, & Verbi DEI ministrum assumpsit. Cùmque ambo Jura Ecclesiastica strenuè defenderetis, ab impijs in vasoribus, post plagas & vulnera, in flammantem furnum injecti, pro Justitiæ Martyres evolastis in cælum. Nec inulta sæviebat impietas, tortoribus illis per pavenda mortis genera illico consumptis. *Utinam dignaretur Deus cor meum injicere in ardentem furnum amoris sui! quàm gratum illi offerrem holocaustum, si redacto in cineres & nihilum omni vitioso amore, solo illo vere vitali calore viveret anima mea!*

S. Ber.

S. BERNARDUS, ser. 83. in Cant.

Solus est amor ex omnibus anima
 motibus, sensibus, atq; affectibus, in
 quo potest creatura, etsi non ex equo
 respondere auctori, vel de simili mu-
 tuam rependere vicem.

AMOR
DEL.

23. Junij. 9. Cal. Julij.

B MARIA de Aegnes; admirandæ
 sanctitatis virgo: quæ sub habitu
 & Instituto Cisterciensi solitariam vi-
 tam professa, totam Leodiensem pro-
 vinciam virtutum tuarum famâ reple-
 visti. Felices se existimabant viri un-
 dequaque clarissimi, si familiari allo-
 quio tuo, per angustæ fenestræ cancel-
 los frui concederetur: quos nunquam
 sinè multo spirituali profectu à te di-
 mittebas. Hi cum eandem ob causam
 frequenter accederent, non rarò te o-
 rationi intentam, & unà cum MARIA
 Deipara in aère sublimem offendere.
 Sentiebant interea te matrem paupe-
 res, quos consilio, & auro hinc inde e-
 mendicato sublevabas. Medicam ma-
 num laudabant morbis desperatissimis
 cruciati, quos tamen non antè donare
 sospitate.

Obijs.

anno

1213.

Orans.

eleva.

tur à

terra.

476 ANNI CISTERCIENS.

*Demo-
nes fu-
gat.*

*S. Ber-
nardus
appa-
ret a-
latus.*

*Præpa-
ratio
ad mor-
tem*

*Obiit
anno
1112.*

solpitate corporis solebas, quàm illis animæ curam persuasisses. Mulierem fortem metuebat stygius hostis, quem designatis à Seruatore armis, jejunio nimirum & oratione, profligabas prohibitu. Inter innumera visa cœlestia, aspiciebas aliquando sanctissimum Patrem BERNARDUM in eminenti quadam gloria, alis ornatum, ea specie, quâ à pictoribus Angeli repræsentantur. Cujus rei causam sciscitanti respondit: pennas illas indicare sublimem spiritum, quo inter mortales olim degens, in altissima Scripturæ arcana, & per raptus nulli homini notos, ad Scraphinos usque pervolauerit. Felici tandem ex hac vita migrationi te quadraginta dierum ab omni humano cibo abstinentiâ præparâsti. *Doceme imitari sollicitudinem tuam, qua, te ad felicem mortis horam parâsti. Veniet, & fortè cùm minimè putauero, veniet momentum, in quo sanguineis lacrymis, si daretur, unicam horam, huic negotio impendendam, emerem, quarum nunc multa millia otiosè transire permitto.*

B. FELIX: qui cum sancto Roberto ad Cistercium migrans, unum ex illis primis luminaribus eras, quæ sylvæ ignobilis tenebras converterunt in lucem magnam. Cùmque tibi morituro sanctus

sanctus Abbas Stephanus assisteret, de tua etiam post mortem obedientia indubius, mandavit; ut mox, ubi inter cœlites fueris admissus, certum sibi referas nuncium, quidnam de S. Ordine Obedi- DE I providentia statuerit. Quod sine entia mora præstitisti, visus illi multo splendore cinctus, promittensque brevi futurum ingens Ordinis incrementum. Atque ut te adhuc filium obedientiæ exhiberes, non nisi accepta, ut vivus consueveras, Benedictione, ad beatas sedes te recepisti. Felix eras nomine, sed obedientiâ felicior, utpote quæ te ad felicitatem eternam deduxit. Infelicia proinde sunt propriae voluntatis mancipia, quæ sequaces suos hic animi libertate despoliat, quâ nihil dulcius; & ibi flammis cruciat, queis nihil horribilius. Clara optio, utra sit pro duce eligenda.

S. BERNARDUS, Tr. de cõtem. m̃.

Pone propriam voluntatem, & jugum, tam importabile, quàm multiplex abjecisti. Non est dominus crudelis ad illam: non est tyrannus tam impius & inhumanus, sic urgens servum, & non parcens. Fatigatum magis instigat, subditum premit durius inquietum malum. 24. Jun.

Voluntas propria, tyrannus crudelissimus.

24. Junij. 8. Cal. Julij.

Floruit **B. RAYNALDE**, cœnobij Perigniacensis apud Cœnomanos Abbas: *circa* vir admirandæ abstinentiæ, & sanctitatis: qui post diuturnum solidæ virtutis experimentum, curâ aliorum humiliter susceptâ, famam tam celebri sanctimoniam adeptus es, quæ te catalogo virorum illustrium S. Ordinis inseruit. *1270.* *Geminum habet Deus catalogum eorum, quos elegit, innocentium nempe, & penitentium. Tu cura, ut alterutro inscribi merear.*

Circa **B. MAURICI**: qui inter alias virtutes, quibus te sanctus Hugo Abbas Bellæ Vallis imbuit, præcipuè ambibisti perseverantiam in cœpta semel via perfectionis. Hæc tam altas in corde tuo radices egit: ut cum longo tempore paralytis te in Infirmatorio detineret, à communi tamen statarum precum, & jejuniorum observantia, ne latum, ut dicitur, unguem recesseris. Et ne dubitares de debita huic virtuti corona, visi sunt auditique Angeli, ponere mortualem lectulum, decessuro victori lætissimum pœana præcinentes. *Ab* *quoties Propositis meis ad montem vite in melius*

melius mutandæ ascendi! quous cum re- Volen-
 gio Psalte dixi: Nunc cœpi! Tu fac, ut in- dum
 firmitatem meam ad u- uet mutatio dextera effica-
 Excelsi, & perficere donet, qui uelle ledit: citer.
 utrumq; enim ejusdem datoris est munus.

S. BERNARDUS, ser. 64. in Cant.

Quid prodest scire, quid te oporteat scire,
 facere, si non datur & uelle facere? & non
 Quid si uelis quidem, & minimè pos- facere,
 sis? Quantos expertus sum, agnitâ res inu-
 veritate, tristiores, & eò magis, quòd tilis,
 jam confugere ad ignorantia excusa-
 tionem non liceret: scientes, & non
 facientes, quod Verbum hortaretur.

25. Junij. 7. Cal. Julij.

B. GUILIELME, Abbas Bellælan- ^{Floruit}
 dæ: qui in sæculo non sæculariter ^{circa}
 degens, partâ per vitæ austeritatem de ^{annum}
 illecebris carnis victoriâ, prophetiæ & ^{1169.}
 miraculorum gratiam consecutus es.
 Expensis autem periculis, inter quæ te
 deprehendebas, ad sacræ obedientiæ
 tutelam confugisti. Sub qua de virtute
 in virtutem progrediens, ut non solo
 exemplo, sed etiam dignitate cæteris
 præires

præires, eorū non tam suffragia, quàm preces clavum gerere coëgerunt: quem usque ad beatum vitæ finem in summa sanctitate tenuisti. *Non deest imperandi occasio, modò non desit industria & pia voluntas, per quam regendi curas in seipsum quisque convertat. Tu hujus regni mei habenas moderare: clavus esto, timor Dei: qui si sit semper in manibus meis, felix efficiet imperium.*

Obijt
anno
1264.

B. E. V. A: quæ pio amoris fœdere S. Julianæ Corneliensi fueras adstricta, imò in Christo filia. Cùm enim ambigua consilij esses, an solitariam in Reclusorio vitam agere, salutis tuæ conduceret; illà suadente, & de Divina gratia securam reddente, id vitæ genus suscepisti. Ita ab hominum consortio semotam quotidie cœlites invisabant: à quibus haustam coelestem sapientiam, ad multorum salutem dispensasti. Ipsa etiam Juliana, illud cœli delictum, haud parum à te consolationis accepit, dum grandi illo negotio de instituenda festivitate Venerabilis Sacramenti occuparetur: cujus pompam solennissimam, tandem à supremo Ecclesiæ magistratu decretam, illa quidem jam vivis erepta, de cœlis, tu verò superstes videre meruisti: veluti ad te gratulans Christi Vicarius Urbanus IV. epistola peculiari

Revela-
tioni-
bus il-
lustra-
tur.

peculiari scribere dignatus est: ubi inter alia his te verbis salutatur: *Magnificer, inquit, anima tua Dominum, & exultet spiritus tuus in Deo salutari tuo, quia viderunt oculi tui salutare tuum, quod paravimus ante faciem omnium populorum. &c.* Ita DEO, Angelis, & hominibus grata & venerabilis, in supremo ætatis ac meritorum gradu, vitam mortalem continua per extremos dies meditatione Passionis Dominicæ piè clausisti. *Æternæ salutis curam abjecit, Mors qui non sub eadem cõgitatione spiritum efflare desiderat. Ut ego mortem tuæ non dissimilem obtineam, doce me jam illud unicum salutis remedium ea pietate versare in animo, cui tu fuisti immortalis.*

S. BERNARDUS, ser. 62. in Cant.

Quid enim tam efficax ad curanda ^{Vulne-} conscientiæ vulnera, nec non ad pur-^{ra} gandam mentis aciem, quàm Chri-^{Christi} sti ^{medici-} Vulnerum sedula meditatio?^{na.}

26. Junij. 6. Cal. Julij.

B. HUGO, Hemmenrodensis mona-^{Circa ã.} che, doctrinâ & pietate celebris: qui ^{1210.} cum sancti Davidis, monachi itidem
X Hemmen-

Hemmenrodensis vitam stylo, & studiosa imitatione laudabiliter expressisses, ad ejusdem quoque sancti felicitatem æternam assumptus es. *Laudabile studium est, legere sanctorum vitas: sed si desit imitatio, cibus est, quem quis tantum aspicit, non comedit, parum nempe impinguandus.*

Mona- B. BARTHOLOMÆE, Laudun-
chum nensis Episcopo: qui cùm totos ferme
induit quadraginta annos, magno labore, pa-
anno riq̄ue fructu, Ecclesiam tuam rexisses:
1150. vitæ reliquum tuæ solius curæ impen-
surus, in Fusniacensi cœnobio Institu-
tum Cisterciense amplexus es: ubi san-
ctimonia tua in ipso statim probatio-
nis anno per revelationes cœlestes elu-
xit: è quibus illa sæpiùs occurrit de ijs,
qui tardiùs ad communem orationem
accedebant: hos enim à maligno, sub
mauri specie, retrahi videbas

Demo- nis anno per revelationes cœlestes elu-
nem xit: è quibus illa sæpiùs occurrit de ijs,
videt. qui tardiùs ad communem orationem
accedebant: hos enim à maligno, sub
mauri specie, retrahi videbas *Merito*
Diligē- me terreat, atque ad majorem in opere di-
tia in vino diligentiam excitet tam turpis pedif-
opere sequus: qui licet se non semper exhibeat in
DEI. spectabili larva, procul dubio tamen pi-
grus se ducem impigrumq; comitem jungit.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.
Resistite diabolo, & fugiet à vo-
bis. [Fac. 4.] Iste est, qui stantes in
paradiso impulit, & evertit; sed con-
sentes,

sentientes, non resistentes. Iste est, qui seipsum de cælo superbus, nullo impellente, præcipitavit: ut scias, multo magis hominem suiipsius casui imminere, quem propriæ substantiæ pondus gravat.

*Casum
fibi de-
bet pec-
cator.*

27. Junij. 5. Cal. Julij.

B. RODOLPHE: qui ex monasterio Berdonensi cum fratrum cohorte ad locum, Cantavos dictum, emissus, fideles tuâ sanctimoniâ ad multam liberalitatem provocasti: quorum auxilio insigne ibidem cœnobium condidisti; ac prudentissimo regimine dignis tam ædificijs, quàm inquilinis auxilijs, *Castella validissima sunt in medijs mundi turbis ad quietem & salutem animarum erecta. Felix, qui se in tranquillitatem continet, infelix, qui sese in interitum sponte præcipitat.* *Securitas vitæ & religio-
sæ.*

*Floruit
anno
1150.*

B. DANIEL: qui officio Prioris in Valle S. Petri tanta sanctimoniæ laude perfunctus es, ut postmodum tuâ te merita ad Abbatialem dignitatem Schonaugiensensis monasterij evexerint. Ubi omnibus virtutibus pastore dignis

*Floruit
anno
1203.*

dignis inclytus, nunquam ad tremendum Sacrificium accedebas, nisi animo ab omnibus curis exonerato, & conscientiam per intimos angulos discussam. Accidit autem, ut post prolata sacrosancta verba clarè videres, Calicem non vini speciebus, sed vero sanguine impletum: cujus rei admiratio te aliquamdiu suspensum tenuit, metuentem, ne erubescendum aliquid in te hic rubor argueret. Sed cum post diligens examen nihil deprehendisses, adorasti cœlestem favorem, sumptoque pretiosissimo nectare, tantam in animo sensisti dulcedinem, ut in alium omnino hominem tibi videreris esse mutatus.

*Species
Vini
in sanguinem
mutari
videt.*

*Discussio
conscientiam*

Impetra mihi à Deo lumen, quo spissas conscientia meae tenebras introspectam, praesertim cum ad sacrosancta mysteria accedo. Pavendum fulmen est, quo Apostolus discutere sese ac probare omnitem, reum Corporis & Sanguinis Domini pronunciat.

S. BERNARDUS, ser. 55. in Cant.

*Seipsū
judicās
à DEO
non ju-
dicatur*

Scrutabor ego vias meas, & studia mea; quò is, qui scrutaturus est Jerusalem in laternis, nihil inscrutatum in me sive indiscussum inveniatur: neque enim judicaturus est bis in idipsū.

25. Junij

28. Junij. 4. Cal. Julij.

B. MALCHE: qui cū duplici infir- *Floruit*
 mitate laborares, mentis scilicet & anno
 corporis, illam maligni illusionibus, *1139.*
 hoc æstu periculosa febris, occupanti-
 bus: superveniens S. Malachias, te ab
 utraque molestia liberavit. Eundem
 medicum tuum deinde ad Claramyal-
 lem secutus, quā solidè convalueris
 admiranda vitæ sanctimonia & mira-
 cula demonstrârunt. *Tu scis, quoties ge-*
mens exclamem: Non est sanitas in carne *Sanitas*
mea, non est pax ossibus meis à facie pecca- *animæ.*
torum meorum. Tu ergo pro restituenda
mibi plena sanitate medicum illum exora,
qui de cælo descendit, ut sanaret omnes.

B. GUDA, monasterij de Hovenes *Circa*
 Soror Conversa: quæ tempore à coqui- *annum*
 næ laboribus vacuo, pium Mariæ oti- *1180.*
 um orando, de cætero Marthæ seduli-
 tatem humiliter famulando exercuisti,
 utrobique dilecti J E S U præsentiam
 experta. Nam in opere manuali sæpe
 visus est sub forma duodecennis pueri
 tecum familiariter colloqui, & in adju-
 mentum laboris manus commodare.
Optima est conjunctio Mariæ & Marthæ
Hujus personam agit in homine Voluntas,

X 3

illius

486 ANNI CISTERCIENS.

*illius Ratio. Utramque tu iura: & Ratio-
ni quidem, ad pedes Jesu per contemplati-
onem sedenti, lumen impetra, Voluntati vi-
res, ut bene cognita fortiter impleat.*

Lumen S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Ratio-
nis, & Vo-
luntatis. *Non parum profecit anima tua, cuius
immutata voluntas, cuius illuminata
ratio est: ut bonum & velit & noverit.*

*In altero vitam, in altero visum rece-
pit: nam & malum volendo mortua
erat, & bonum ignorando caca.*

29. Junij. 3. Cal. Julij.

Obijt
anno
1132.

PETRE, Archiepiscopo Taranta-
siæ: qui à S. Stephano ex Cistercio
ad condendam Firmitatem cum alijs
emissus, Prioris officio tanta perfecti-
one functus es, ut communi suffragio
Abbati primo successeris. Doctrinæ
autem & sanctimonix tuæ famâ in re-
giones longè distitas diffusâ, brevè à
Clero Tarantasiensi ad Archiepisco-
palem sedem vocatus; adeoque primus
eras, qui humili Cisterciensium cucul-
læ imposuit publici honoris Insignia.
Reportatum ex paucorum annorum
regimlne

regimine celeberrimum nomen, præter miracula, tam in vivis, quam post obitum, à te patrata, successor illustrius effecit; ea ratione, qua ex noctis opaco æstimamus splendorem solis. Is enim vitiosè intrusus, ac luxui deditus, pretiosa templorum ornamenta, amplos pro juvandis egenis proventus, aliáq; per industriam tuam comparata bona, nefariè dilapidavit: relictâ novi laboris segete Magno illi Petro, qui è Stamedio, Cisterciensis itidem Ordinis cœnobio assumptus, & huic Iurconi fuit subrogatus. *Malè queror de hujus vitæ brevitate, cùm tuo me exemplo doceas, mo. dico temporis intervallo ingenia bona à non deside posse comparari. Quàm dulcis erit morienti memoria bene impensæ temporis, quàm amara neglecti!*

B. CUNO, monache Hemmenro-Circa densis: qui acquisitam inter beatos annum gloriam tuam B. Isembardo, ejus loci 1218. Sacristæ demonstrâsti. Fulgebas in veste candida, radios instar solis emittente: cujus splendoris causam esse dicebas: quòd te ab omni vel minimo nævo servare studueris immaculatum; si quid tamen per inadvertentiam irrepsit delicti, illud mox rigidâ pœnitentiâ castigaveris. *Unica stilla de contrito corde expressa, plus modò habet viriû*

Pretium
tēporis
æstimā-
dum

Appa-
ret glo-
riosus.

Qui hic flebit, ad delenda peccata, quàm in orbe altero
 ibi ridebit. habiturus sit integer lacrymarum oceanus. Cur ergo nunc rideo, ut eternum fleam, & non potius per momentum gemo, ut eternum rideam?

S. BERNARDUS, ser. 75. in Cant.

Operandum est *Nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis sunt: tempus planè & querendi, & invocandi: quando plerumq; & lucem habemus. antequam invocetur, adesse sentitur. Quòd si per bona opera queritur Deus, ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes; præsertim cum Dominus apertè pronunciet: venire noctè, quando nemo potest operari.*

30. Junij. Pridie Cal. Julij.

Obijt **BARNULPHE**, Villarij Converse: anno 1228. qui cum primos juventutis annos, per assuetam illi ætati levitatem transigisses; inspiratione divina mutatus in alium, malè perditum temporis jacturam rigida carnis castigatione, vigilijs, alijsque Christianæ pietatis operibus resarcire conatus es. Non omisit hos labores

bores intervertere hostis humani generis, immisâ Cypride, quæ te de castro pudoris dejiceret. Sed unius fugæ ad Villarium compendio, & Venerem, & ejus nutricem mundum triumphasti. *Fugit mundi pericula.*

Ubi numero Conversorum adscriptus, cum cæteræ actiones præferrent rudem simplicitatem; in inveniendis tamen afflictationibus mirè exercebas ingenium. Nam fune ex setis equinis in multos nodos contorto, corpus ita constringebas; ut scissum continuato vulnere corpus vermibus scateret. Ex quorum fætore te alijs gravem esse dens, mutasti armorum genus. Flagra calcaribus gravia succedere; quibus te quotidie non tam cædere, quàm discerpere, inflictis plerunque bis mille validissimis ictibus, videbaris. Ex tot tamen vulneribus ne cicatrix quidem in sequentem diem remansit; sed post modicam quietem integer surgebas; cœlo vires ad nova prælia reparante. Hæc tyronis exercitamenta monstrabant, quid sit à veterano expectandum. Conversorum itaque laboribus destinato, summa curarum erant egeni: quorum persona Christum, non secus ac Magi in paupere præsepio, venerabis. Ex innocentiae fonte promanasse hunc amorem, ipsa etiam bruta, tibi

X 5 ad nutum

*Bruta
habet
obse-
quētia.*

ad nutum obsequentia testabantur. Id præter alia complura duo porci notissimum fecere, quos curru injectos, intrâ monasterij septa silere iussisti; datâ per agros altum grunniendi licentiâ, donec proximi pagi pauperibus victima fierent: stupentibus, qui spectaculo jucundo aderant. Aliàs accu-

*Innocēs
pœnam
sustinet* fatus de nimia in pauperes profusione, sistebaris Abbati (sinè cujus tamen asustinet sensu, non omnibus noto, ne micam elargitus es) hujus criminis reus: qui & datę facultatis, & virtutis tuę conscius, te coram deferentibus acriter corre-

*recrea-
tus cœ-
litius.*

ptum, extra monasterium obscuro carceri inclusit. In cujus tenebris tanta luce perfusus es, quâ majorem non poteras optare: dum Electa ut sol Virgo Mater Puerulum JESUM tibi obtulit brachijs & osculis premendum. Hic

*Animi
fortitu-
do mi-
ra:*

prodidit sese rarę fortitudinis animus tuus, nullo, quàm patiendi ardore succensus. Vix enim sinu receperas suavissimum donum; cùm mox ad Deiparam suspirans: Tolle, exclamabas, ô Domina, tolle à me hoc gaudium: sufficit mihi in hac vita ipsius gratia; hæc in alteram reservemus. Quid enim deinceps paterer, cùm hujus inundatio gaudiÿ pellat à me omnem sensum doloris? Exinde nulla præterijt dies, quâ Virginis amabilissimæ

fimæ præsentia te non consolabatur:
 idque vel maximè, quando precibus
 tuis miscebas septem lætitiæ causas,
 quas illi cum mortalibus degenti crea- *Septem*
 bant, [1.] Salutatio Angeli, ac [2.] Eli- *Mariæ*
 sabethæ: [3.] Partus virgineus, [4.] Ad- *gaudia*
 oratio Magorum: [5.] Justi Simeonis *terrena*
 oraculum: [6.] Gloria Resurgentis, ac
 [7.] Paternam dexteram repetentis
 Filij. Grata erat Angelorum Reginæ
 hæc tua devotio: sed æquè acceptum
 sibi fore pietatis obsequium, te docuit,
 si per totidem capita, illius in cœlo fe-
 licitatem recoleres. Ignorantiam verò
 fatenti, hæc esse, recensuit- *totidem*
 aiebat, est triumphus, quem curia cœ- *cœlestia*
 lestis mihi adornavit ad sedem, DEO
 proximam, cum anima & corpore as-
 sumptæ. (2) Luminis immensitas; quâ
 totum à me cœlum illustratur. (3) Ti-
 tulus honoris post DEUM summi. (4)
 Unio arctissima voluntatis meæ cum
 Divina. (5) Securitas obtinendi à DEO,
 quidquid petiero. (6) Infinitus anima-
 rum numerus per auxilia mea choris
 Angelorum adjunctus. (7) Quia certa
 sum, gloriam meam non solum non
 minuendam, sed per omnes temporis
 revolutiones augendam fore. Ut verò
 preces tuæ, etiam his mysterijs quasi
 conditæ, minùs vacuæ redirent; per

*Alijs
intima
cordis
eorum
secreta
aperit.*

eiusdem Magistræ tuæ sacratissimas manus DEO offerebas. Quas ad votum tuum exaudiri sentiebant, quot se tuæ devotioni commendavere: sive in corporis sive in animi morbos remedium quærebant. Accurrebant autem quotidie plurimi; quibus conscientias suas ita ante oculos ponebas, ut secretorum suorum majorem à te notitiam, quàm à seipsis haurirent. Tot te consulentium desideria ut implere commodiùs valeres, visum est moderatoribus tuis, te à manuum labore omnino absolvere. Sed in hoc otio primas sibi partes vendicavit patientiæ negotium. Cùm enim communium afflictionum, diri licèt dolores, tuo patiendi desiderio tandem viles, & virili animo nimium molles viderentur; loricam squammis & catenulis contextam nudo corpori ita adstringebas, ut rubigo per sanguinis humorem generata cutem ad ossa usque exederet. Illam porrò membrorum partem, ab hoc tormento liberam, erinacij pellibus vestiebas: assumptis etiam in cruciatûs instrumenta spinarum aculeis, quos è sylvis non sinè delectu comportatos, aut sub vestibus abdere, aut in lectulum componere solebas. Cibus denique talis erat, quem vix non
caneb

*Novi
iterum
cruciatu-
sus.*

canes famelici nausearent. Quemadmodum verò supra vires humanas fuerat tam multiplex & acerba tortura; ita supra communem mortalium fortem superni luminis torrente anima perfundebatur. Languebas aliquando non tam defectu virium, quàm amoris divini incendio, & flammea quadam cupidine fruendi Christo. Neque frustravit te desiderio animæ pijsimus Consolator, qui tibi in ea forma, quâ *Illi à Christo* olim in terris videri voluit, assistens, *revelatur gloria Beatorum* jussit oculos in altum evibrare, Electorum in cœlo gloriam intuituros: cùm *revelatur gloria Beatorum* verò ad altius quidpiam te aspirare diceret; Augustissimæ Matris suæ thronum in eminentiore scena exhibuit. *Marie* At ne sic quidem satiato, intimum Divinitatis thesaurum reseravit, dum in luce, jam non inaccessibili, sed clarissima, ipsam DEI majestatem spectandam concessit. De qua visione cùm ad *SS. Trinitatis.* omnium stuporem subtilissimè soleres differere; non se continuit Doctoris cujusdam pia curiositas, quin per colloquium rei veritatem exploraturus, Villarium properaret. Qui postquam ad difficillimas quæstiones responsa audivit, omni expectatione majora; à te digressus publica voce fassus est: verissimè in te comprobari Servatoris o-

494 ANNI CISTERCIENS.

raculum: *Quia abscondisti hac à sapien-
tibus, & revelasti ea parvulis. Hoc immi-
nentis Visionis de facie ad faciem præ-
ludium fuit. Nam non multi postmo-
dum dies elapsi sunt, cùm præcognitâ
mortis horâ, Ecclesiæ Sacramentis præ-
munitâ, genibus humi positis, ter ge-
minato suspirio animam emisisti. De
plenitudine supereffluentium in te celi fa-
vorum adjuva infirmitatem meam. Nihil
Divinæ Gratiæ est impossibile. Hæc animâ
meam, etsi millies mortuam, eruet etiam
ex inferno inferiori.*

Gratia
DEI.

Fides
facit
homi-
nem
omni-
poten-
tem

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.
Omnia possum in eo, qui me cõ-
fortat. [Philp. 4.] *Nihil Omnipoten-
tiam Verbi clariorem reddit, quàm
quòd omnipotentes facit omnes, qui in
se sperant. Denique omnia pssibilia
sunt credenti, An non omnipotens, cui
omnia sunt pssibilia?*

FINIS
PRIMÆ PARTIS

OMNIA AD MAJOREM DEI,
Beatissimæ Virginis Mariæ, &
Sanctorum CISTERCII
Gloriam.

INDEX